

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Islámská architektura v Seville

Klára Matasová

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra blízkovýchodních studií

Studijní program Mezinárodní teritoriální studia

Studijní obor Blízkovýchodní studia

Bakalářská práce

Islámská architektura v Seville

Klára Matasová

Vedoucí práce:

Mgr. Daniel Křížek, Ph.D.

Katedra blízkovýchodních studií

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

Obsah

Úvod.....	1
1 Historie maurské Andalusie.....	2
2 Alcázar.....	5
2.1 Lví nádvoří a Lví brána.....	7
2.2 Soudní síň a Štukové nádvoří.....	8
2.3 Kontratační úřad a Admirálský sál.....	12
2.4 Lovecké nádvoří.....	14
2.5 Horní patro paláce.....	15
2.6 Palác Petra I.....	20
2.7 Gotický palác.....	30
2.8 Křížové nádvoří.....	32
2.9 Zahrady.....	34
2.9.1 Staré zahrady.....	35
2.9.2 Nové zahrady.....	47
3 Mešita.....	52
3.1 Exteriér.....	52
3.1.1 Brána odpuštění.....	53
3.1.2 Nádvoří pomerančovníků.....	55
3.2 Interiér.....	56
3.3 Pokřtění a následná demolice.....	56
4 Giralda.....	58
4.1 Almohádský minaret.....	58
4.2 Minaret pod nadvládou katolíků.....	63
4.3 Přestavba za Hernána Ruize.....	64
4.3.1 Socha víry.....	68
4.4 Opravy v pozdějších stoletích.....	70
5 Zlatá věž.....	73
Závěr.....	77
Seznam použité literatury.....	79
Resumé.....	82

Úvod

Ve své bakalářské práci se budu zabírat islámskými stavbami, které byly vybudovány mezi 10. a 13. stoletím v Seville. V této době zde postupně vládly tři dynastie. Nejprve umajjovská, která se sem přemístila po Abbásovské revoluci v Damašku. Po ní následovali Almorávidé, kteří byly svrženi a nahrazeni Almohády. Panovníci všech výše zmíněných vládnoucích klanů zanechali v andaluské architektuře značné stopy. Ať už se jednalo o samotné založení, či následné rozšíření daných staveb.

Hlavním cílem mé bakalářské práce je čtenáři přiblížit stručnou historii a popis jednotlivých budov. Z důvodu nedostatku odborných zdrojů v českém jazyce jsem použila zahraniční tituly společně s internetovými zdroji a cestovatelskými průvodci. Španělské názvy jednotlivých budov a jejich částí jsou ponechány v originálním znění a jsou označené kurzívou. Vždy se před nimi nachází český překlad pro lepší orientaci. Fotografie jsou vloženy do textu, nikoli do příloh, pro lepší orientaci čtenáře.

V první kapitole bude rozebrána stručná andaluská historie od prvního maurského vylodění na Pyrenejském poloostrově, až po konec *reconquisty*, čili křesťanského znovudobývání ztraceného území na úkor arabských okupantů a jejich následným vyhnáním.

Následující kapitola se bude zabírat velmi stručným popisem historie, vývoje a dnešní podoby Alcázarů v Seville. Tato část bude zároveň i reflektovat nejdůležitější části tohoto paláce z historického pohledu a přinese stručně sestavený přehled reálií tohoto velmi rozlehlého komplexu. Poté následuje kapitola o již neexistující mešitě, která byla vlivem *reconquisty* nejdříve pokřtěna a následně zbourána. Pozornost bude věnována zbylým částem z oné mešity, což jsou Nádvoří pomerančovníků, Brána odpuštění a v neposlední řadě zvonice Giralda, které bude věnována nadcházející kapitola. Poslední kapitola čtenáři přiblíží stručný popis Zlaté věže, která sloužila v maurských dobách jako brána do města z řeky Guadalquivir.

Hlavním důvodem výběru tohoto tématu je jeho opomíjení v české literatuře. Tudiž je velmi originální a rozmanité, o tom se přesvědčíte na následujících stranách.

1 Historie maurské Andalusie

Andalusie se nachází na jihu Pyrenejského poloostrova, odjakživa patřila k velmi úrodným oblastem. Proto byla velmi často dobývána různými národy. Arabové se vylodili v květnu roku 711 na Gibraltar,¹ pod vedením Táríka ibn Zijáda. V této době se jejich říše rozprostírala od Egypta až po Indii. O jejich vylodění na území Španělska se ihned dozvěděl poslední král Vizigótské říše Roderich, který okamžitě vytáhl se svým vojskem do boje. Ovšem utrpěl drtivou porážku, arabská vojska byla příliš silná a hlavně početná, čítala sedm tisíc mužů. Bitva se odehrála v červenci, nedaleko Cádizu, v údolí u řeky Barbate. Tárík společně se svou armádou postupoval přímo do vnitrozemí, směrem k Toledu. Zde měl v plánu získat královský poklad. O rok později se k Táríkovi připojil Musá ibn Nusajr, společně s dalšími pěti tisíci muži. Společně postupně dobývali jednotlivé části Andalusie.² Roku 715 se oba vydali do Damašku, aby povyprávěli o onom dobytí kouzelné země na západě. Na počest jejich úspěchu bylo uspořádáno několik bujarých oslav. Hlavním městem byla jmenována Córdoba.³ Andalusie neměla svého panovníka, pouze místodržícího. Ten sídlil v Tunisu a pouze dohlížel na chod oblasti. Mezi Músou a Táríkem tento úspěch vyvolal rozpory, místodržící Andalusie byl popraven. Celý umajjovský chalífát se začal postupně rozkládat. V severní Africe probíhali mnohé revolty. Muži byli povinně posláni do armády a ženy do damašského Harému. Berbeři z Afriky se s Araby ve společné armádě příliš dobře nesnášeli, pomalu docházelo i k rozpadu vojsk. Vše vyvrcholilo Abbásovskou revolucí v polovině 8. století. Umajjovci byli svrženi z trůnu. Mezi tím probíhaly boje i v Andalusii. Bez panovníka zde zavládl chaos. Rod Abbásovců uspořádal hostinu pro svržené Umajjovce, všichni kdo pozvání přijali, byli zabiti. Abd ar-Rahmán I. společně se svým bratrem toto pozvání nepřijali a utekli. Schovávali se v armádě a po rozpadlých domech. Nakonec byl Abd ar-Rahmánův bratr zabit, proto se Abd ar-Rahmán rozhodl utéct do severní Afriky. Měl zde své kořeny, jeho matka byla berberka. Chtěl v severní Africe zůstat, ale na popud svých zdejších spojenců se vydal až do Andalusie. Hranice mezi Marokem a Španělskem překročil roku 756 společně se svoji armádou složenou ze Syřanů a Jemenců. Bez sebemenšího zaváhání zvládl zdejší

¹ Název Gibraltar vznikl z arabského slovního spojení Džabal-Tárík, což v překladu znamená Táríkova skála

² WATT, W. M. *A History of Islamic Spain*, 1967, s. 5 - 16

³ BRETT, M. *Mauri: Islám na Západě*, 1989, s. 11

chaos, nastolil mír a v mešitě v Córdobě byl prohlášen emírem.⁴ Tímto aktem vznikl Córdobský emirát, který se za jeho vlády rozvíjel po všech směrech. Po jeho smrti roku 788, na jeho místo nastoupili dva vládci Hišám I. a al-Hakam I. V letech vlády těchto vládců Andalusie upadala a přestala se vyvíjet. To se změnilo roku 822, kdy se vlády chopil Abd ar-Rahmán II. Situace v zemi se trochu zlepšila, hlavně pro původní obyvatele.

Po smrti tohoto panovníka nastalo období krize, na trůnu se vystřídalo několik vládců. Mezi léty 888 – 912 zemi panoval Abd-Alláh. Po jeho smrti usedl na trůn Abd ar-Rahmán III., jednadvacetiletý panovník, jež oplýval pevnou autoritou a odvahou. Vyhrál několik bitev a dobyl některá města, jako jsou Sevilla nebo Toledo. Jako důkaz svého postavení a nezávislosti na Abbásovcích, vyhlásil sedmáct let po svém jmenování v Andalusii Córdobský chalífát.⁵ Poté ovládl část jižní Afriky, založil Alcázar v Seville, zasloužil se o kulturní a ekonomický rozkvět. Chalífát byl nejvyspělejší zemí v celé Evropě.⁶ Panovala zde náboženská svoboda, rozvíjeli se vědy všeho druhu. Emirát se udržel v popředí až do 11. století za vlády Hišáma II., který území získaná vládci před ním, opět ztratil. Jeho prestiž u obyvatel stále klesala, roku 1008 vypukla *fitna* a chalífa byl o pár let později zabit. Opět zavládl chaos, rozpoutala se občanská válka, Córdoba byla vypleněna. Roku 1031 se chalífát zcela rozpadl na malá městská království, kterým se říkalo Taify.⁷

Vládce sevillské Taify al-Mu'tamid, společně s ostatními vládci, požádal roku 1085 o pomoc Almorávidy ze severní Afriky v boji proti křesťanům. Ti jeho prosby uposlechli a pomoc mu poskytli. Avšak roku 1091 ovládli Sevilu a al-Mu'tamid byl zabit. Postupně Almorávidé dobývali i zbývající části Andalusie. Jejich vláda netrvala příliš dlouhá léta.⁸ Roku 1147 jejich hlavní město dobyli Almohádé v čele s Abd al-Múmin bin Alím. Almorávidská říše nadobro zanikla. Almohádé zajistili Andalusii opět dobré postavení. Nastolili mír, vědy se opět začaly vyvíjet. Stavěly různé budovy, jako jsou například Alcázar, mešita a Zlatá věž v Seville, které jsou rozebrány v následujících kapitolách. V roce 1170 přesunuli své hlavní město do španělské Sevilly, kde započal tehdejší Almohádský chalífa Jusúf II. stavbu Velké mešity společně s minaretem. V roce svedli

⁴ KAUFMANN, H. *Maurové a Evropa*, 1982, s 27 - 28

⁵ WATT, W. M. *A History of Islamic Spain*, 1967, s. 33 - 39

⁶ BRETT, M. *Mauri: Islám na Západě*, 1989, s. 14

⁷ WATT, W. M. *A History of Islamic Spain*, 1967, s. 95 - 102

⁸ UBIETO ARTETA, A. *Dějiny Španělska*, 2007, s. 12 - 13

Almohádé v čele s Jakúbem I. al-Mansúrem ohromnou bitvu s Alfonsem VIII. Kastilským u Alarcosu. Jakúb I. považoval toto vítězství za tak významné, že nechal vrchol sevillského minaretu osadit čtyřmi zlatými jablky na železné tyči, aby ukazovala jeho sílu a moc.⁹ Po jeho smrti se hlavním městem stal Marrákeš a Andalusie byla spravována jako okrajová část pomocí místodržících. Toho využil kastilský král Alfons VIII. a spojil se s okolními malými křesťanskými státy. Společně se střetli s Almohádami v bitvě u Las Navas de Tolosa. Tento rok, 1212, se stal pro Almohádskou říši zlomovým. Jejich říše se začala postupně drolit vlivem tlaku křesťanů. Křesťané úspěšně dokončovali *reconquistu*, která trvala několik století. Dobývali všechna velká andaluská města. Jako první padla Córdoba v roce 1236, poté následovala Sevilla roku 1248 a jiná města. Poslední padla Granada roku 1492. Almohádská říše se rozpadla roku 1269, kdy byl zabit její poslední chalífa Idrís II.¹⁰ Původní maurské stavby byly pokřtěny či přestavěny, nebo dokonce zbourány.

Všichni obyvatelé arabského původu byly vyhnáni či zabití, židům byl nabídnut křesť nebo smrt. Arabové či maurové zde zanechali své stopy, ať už v architektuře, tak v kultuře. Právě díky svojí minulosti je Andalusie velmi vyhledávána turisty a historiky.

⁹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79 - 81

¹⁰ WATT, W. M. *A History of Islamic Spain*, 1967, s. 103 - 112

2 Alcázar

Mezi osmým a patnáctým stoletím byla Andalusie křižovatkou dvou největších náboženských skupin a to islámu a křesťanství, oba směry se navzájem mísily i s minoritním židovstvím. Ovšem ne v náboženském smyslu, nýbrž v kulturním a sociálním. Došlo ke kombinaci kultur do jedné větší - Maurské. To se odrazilo i na architektuře celého jižního Španělska. V této kapitole si podrobně ukážeme, jaký dopad to mělo na finální podobu maurského palácového komplexu Alcázar v Seville.¹¹

Tento monumentální architektonický skvost najdeme v samém historickém srdci města, nedaleko katedrály Panny Marie a Zlaté věže¹². Palác stojí na místě mnoha staveb, jako byla například akropole z dob římské říše, bazilika,¹³ vizigótské stavby či hrad.¹⁴ Alcázar byl založen v 10. století,¹⁵ přesněji roku 913¹⁶ za starými románskými zdmi města.¹⁷ Původně sloužil jako sídlo¹⁸ a zároveň i nedobytná pevnost córdobských vládců.¹⁹ Od roku 1987 je také zanesen na seznam *Světového dědictví UNESCO*.²⁰ Alcázar je místem kde se dá obdivovat umění i historie. Nepřeberné množství stylů odkazuje na historii jižního Španělska a samotné Sevilly minimálně po dobu deseti století. Obsahuje prvky prvotní islámské architektury z 9. – 10. století, Almohádské prvky ze 12. století, maurské prvky ze 14. století a v neposlední řadě i barokní znaky z 18. století, ale také nese známky renesance pocházející z Itálie. Zároveň je to nejstarší stále využívaný královský palác v Evropě. Jedná se o velmi rozlehlý komplex.²¹

¹¹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87

¹² MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 3 - 6

¹⁴ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, Csic.es

¹⁵ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87 srovnáno s: FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 3

¹⁶ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 45

¹⁷ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87

¹⁸ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 3

¹⁹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 45

²⁰ *Cathedral, Alcázar and Archivo de Indias in Seville*, Unesco.org

²¹ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, Csic.es

Obrázek 1: Plán Alcázar, *Wikipedia.org*

1 - Lví brána a Lví nádvoří, 2 - Soudní síň a Nádvoří štuky, 3 - Nádvoří lovu, 4 - Kontratační úřad a Admirálský sál, 5 - Palác Petra I., 6 - Gotický palác, 7 - Zahrada cisterny, 8 - zahrady, 9 - Apeadero, 10 - Nádvoří vlajek

Jak již bylo řečeno, Alcázar byl Umajjovci založen v létech 913 – 914, přesněji panovníkem Abd ar-Rahmánem III.,²² který nechal postavit budovu s názvem *Dar al-Imara*, což v překladu znamená Dům místodržitele. Architektem této části byl Syřan Abdallah ben Sinan. Místodržitelský dům se nedochoval do dnes a skládal se z malých, prakticky umístěných malých místností. Tuto část nalezneme za zdmi Nádvoří vlajek *Patio de Banderas*. Alcázar byl několikrát přestavován, rekonstruován a rozšiřován. První přestavba proběhla již v 11. století, kdy vládci sevillského království neboli taify, al-Mutadid a al-Mutamid²³ přistavěli k původní jednoduché tvrzi Palác štěstí²⁴ Palacio al-Mubarak,²⁵ jinak také nazýván jako Starý Alcázar či Alcazaba,²⁶ který dosahoval asi až k dnešnímu Kontratačnímu úřadu. Hlavní halu tvořila místnost s názvem Hala plejád, která se bohužel nedochovala.²⁷

²² FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 4

²³ Oba vládci pocházeli z dynastie Almorávidů

²⁴ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 6 - 8

²⁵ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87

²⁶ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

²⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 9

2.1 Lví nádvoří a Lví brána

Jako první přibýlo Lví nádvoří *Patio del León* se Lví bránou *Puerta del León*.²⁸ Toto nádvoří je svoji architektonickou podobou řazeno do typu nádvoří s velkým volným prostorem, které je obeháno menšími komnatami.²⁹ Ve 14. století bylo nádvoří vnímáno jako bojiště, díky svým rovným stěnám a opakujícím se cimbuřím. Ozdoba není nijak bohatá, zdi jsou holé bez výzdoby s již zmíněným cimbuřím. Toto nádvoří je nejvíc srovnáváno s Loveckým nádvořím, které na něj plynule navazuje. Lví nádvoří je oproti Loveckému nádvoří velice strohé a majestátné, což symbolizuje autoritu a absolutní moc panovníka.³⁰ Vně prostoru nalezneme několik menších zahrad čtvercového tvaru, ty byly zbudovány až po první světové válce. Nádvoří je z jedné strany zakončeno zdí pocházející ze 12. století, z dob Almohádské říše. V této stěně se nacházejí tři velké oblouky, které slouží jako průchody na Lovecké nádvoří. Prostřední z nich pochází ze 14. století, dvě postranní jsou původní.³¹ Prvotně měly tvar koňské podkovy, během třicátých let minulého století byly upraveny do obloukovitého tvaru.³²

Vchod do něj umožňuje Lví brána *Puerta de León*³³, která byla postavena taktéž ve 14. století Pedrem I. Kastilským za účelem změny starého Alcázaru a otevření nové vizuální osy. Hlavním stavebním materiálem brány je kámen. Své jméno dostala podle keramického obrazu Iva na svém vrcholu. Pedro I. vybral Iva díky jeho majestátnosti a nespoutanosti. Lev má přes svou hrud' šerpu, s nápisem: „Připraven na všechno“.³⁴ Bránu ohraničují dvě věže krychlovitého tvaru, jsou duté a dříve plnily funkci obrany³⁵. Také odsud dohlížel dozorce při vojenských cvičeních a přípravách k boji³⁶. Brána měla původně tvar koňské podkovy, během pozdějších století byla upravena do pravidelného oblouku.³⁷ Dnes plní funkci hlavního vchodu do paláce.³⁸

²⁸ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

²⁹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudéjar Architecture*, 2004, s. 92

³⁰ MORENO, R. *The Entrance to the Alcázar of Seville in the XIVTH Century: Spatial and Perceptive Analysis Through Infographic Reconstruction*, 2014, s. 198

³¹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 37

³² HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 14

³³ MORENO, R. *The Entrance to the Alcázar of Seville in the XIVTH century: Spatial and Perceptive Analysis Through Infographic Reconstruction*, 2014, s. 196

³⁴ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 37

³⁵ MORENO, R. *The Entrance to the Alcázar of Seville in the XIVTH century: Spatial and Perceptive Analysis Through Infographic Reconstruction*, 2014, s. 197

³⁶ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 45

³⁷ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 14

³⁸ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 37

Obrázek: Lví brána, *Pinterest.com*

Obrázek: Lví nádvoří, v pozadí Almohádská zeď s oblouky, *Tripadvisor.com*

2.2 Soudní síň a Štukové nádvoří

Nalevo od Lvího nádvoří leží Soudní síň *Sala se la Justicia* pocházející z první poloviny 14. století, kdy ji nechal postavit král Alfonso XI. Kastilský na oslavu svého vítězství v bitvě na řece Salado, v říjnu roku 1340. Plnila

funkci zahradní předsíně a sám král ji poté využíval jako trůnní sál.³⁹ Je postavena na čtvercovém půdorysu.⁴⁰ Na zdech se nacházejí hojně zdobené štukatury, které v sobě kombinují španělský a maurský styl,⁴¹ konkrétně vyobrazují štíty Kastílie a Leonu, ale i křesťanského řádu Banda, jež vznikl ve 20. letech 14. století. Stěny mají trojitou strukturu, která je vytvořena velkými centrálními vchody nebo užšími oblouky lemující slepé výklenky. Třetí a nejdůležitější část výzdoby je tvořena třemi oblouky, které jsou lemovány arabskými nápisy, pocházejí již z dob Alfonsa XI. Kastilského.⁴² Bylo povinností si tyto nápisy přečíst pro všechny královi návštěvníky v Trůnním sálu.⁴³ Průchody do místnosti jsou zdobeny dlaždicemi a štukaturou pocházející z 16. století.⁴⁴ Uprostřed místnosti se nachází pozemní kašna s tryskou, vnější strany fontány jsou pokryté spletitou štukaturou s motivy rostlin, na níž navazuje kanál s tekoucí vodou, který vede na Štukové nádvoří.⁴⁵ Strop pokrývá *artesonado*, což jsou vzájemně propletené dřevěné trámy s ozdobnými prvky, které společně vytvářejí různé ornamenty. Říká se, že v první polovině 14. století se zde král Alfons XI. scházel s Leonardou de Burmán, kterou on sám považoval za nejkrásnější ženu celého Španělska.⁴⁶ Tento panovník je historiky a odborníky považován za zakladatele a průkopníka tak zvaného Maurského stylu, čili splynutí islámské a klasicky španělské architektury. Nechal se ovlivnit svým životem a vytvořil tento originální styl v období po islámské nadvládě na Pyrenejském poloostrově⁴⁷.

K *Sala de la Justicia* přiléhá malebné Štukové nádvoří *Patio del Yeso*, které je pozůstatkem po Almohádech z 12. století.⁴⁸ Vybudovali zde obdélníkovitý bazén, ten se dochoval do dnes. Naopak z jimi vyzdobených stěn zbyly již pouze dvě.⁴⁹ Severní stranu⁵⁰ zdobí klasická arabská štukatura *sebka*⁵¹ s kružbou kombinující se s typickými klenbami, podpírané sloupy.⁵² Na této straně se nachází průchod do malé

³⁹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 89

⁴⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 14

⁴¹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 46

⁴² HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 18

⁴³ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 89

⁴⁴ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 20

⁴⁵ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 88

⁴⁶ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 45

⁴⁷ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 90

⁴⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 20

⁴⁹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 90

⁵⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 20

⁵¹ *Sebka* – výraz pro islámskou výzdobu exteriéru, většinou se jedná o vyřezávané cihly

⁵² RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87

komnaty, s výklenkem na každé straně, zde jsou na zdech znázorněny maurské malby podobné těm v *Madínat al-Zahra*.⁵³ Původně plnilo účel pouze horního patra atria Almohádského paláce ze 12. století. Bylo postaveno z vyvýšených ramp, které v podstatě lemovaly obvodové zdi celého nádvoří a ze dvou příčných ramp, jenž se protínaly uprostřed. Vytvářely tak ideální místo pro růst pomerančovníků, jejichž plody si mohl utrhnout každý, kdo měl to obrovské štěstí přes nádvoří projít. V 18. století zasáhlo Sevillu velmi silné zemětřesení, které velmi poškodilo spodní patro atria. To bylo později zastavěno a horní patro upraveno do skoro dnešní podoby. V 19. století prošlo kompletní rekonstrukcí, která ovšem zachovala jeho původní podobu.⁵⁴ Původní trojité sloupy z kamene podpírající oblouky byly taktéž zrekonstruovány.⁵⁵

Obrázek: Soudní síň, PHeymont, *Travelgumbo.com*

⁵³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 21

⁵⁴ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 45

⁵⁵ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 80

Obrázek: *Artesonado*, Soudní síň, PHeymont, *Travelgumbo.com*

Obrázek: Severní strana Štukového nádvoří, Jose Luis Filpo Cabana, 1/2014, *Wikimedia.org*

Obrázek: Almohádský bazén, Štukové nádvoří, Silvio Fernández Melgarejo, 12/2015, Desdesevillaalospicosdeeuropa.blogspot.com

2.3 Kontratační úřad a Admirálský sál

Almohádé se zmocnili Andalusie v roce 1147 a zároveň pojali Sevillu za své hlavní město,⁵⁶ na úkaz své moci a vlády zbudovali ihned u vchodu zeď, jenž je dnes nazývána Almohádskou zdí. Dalším jejich dílem je palác se zahradou,⁵⁷ která je tvořená čtyřmi pravidelnými kvartály, které byly v dřívějších dobách olemovány rozsáhlou stěnou.⁵⁸ Zahrada obsahovala i několik chodníků, sestavených do tvaru kříže. Ve 14. století prošly tyto prostory značnou změnou. Bylo třeba je přizpůsobit zvětšujícímu se počtu panovnických hostů. Dvě původní haly byly zvětšeny a nádvoří se zahradou bylo prozatím ponecháno.⁵⁹ Na začátku 16. století, v roce 1503 zde založilo katolické Veličenstvo Kontratační úřad *Casa de la Contratación*,⁶⁰ který se rozprostírá kolem

⁵⁶ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 87

⁵⁷ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, Csic.es

⁵⁸ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 88

⁵⁹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 80

⁶⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 26

zmíněných Almohádských zahrad.⁶¹ Tento úřad byl založen za účelem regulace a řízení obchodu s nově objevenou Amerikou.⁶² Také se zde plánovaly všechny plavby a výpravy.⁶³ Zkřížené osy na nádvoří jsou vyjádřeny pomocí vyšších a širších oblouků. Tyto otvory vedou na konce komnat, které navazují na nádvoří, což je dle odborníků nejednoznačné, stejně jako výzdoba podloubí. Je znázorněno jako interiér i jako exteriér. Což je typické pro islámskou a středomořskou architekturu té doby, stejně jako na Lvím nádvoří v Alhambře.⁶⁴ Kontratační úřad se skládá ze tří místností, nejbližší vchodu se nachází Admirálská místnost, *Cuarto del Almirante*. Má čtvercový půdorys a strop z 16. století. Dále navazuje Admirálský sál *Sala del Almirante*.⁶⁵ Vchod do něj umožňují dveře zdobené modrou keramikou, s freskami lvů a paláců.⁶⁶ Celá místnost má tvar obdélníku.⁶⁷ Na jeho zdech visí sbírka obrazů zobrazující důležité osoby a momenty Španělska v 19. a 20. století.⁶⁸ Strop pochází z 16. století.

Obrázek: Admirálský sál, Kontratační úřad, CarlosVdeHabsburgo, 6/2014, *Wikimedia.com*

⁶¹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 40

⁶² ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Reseach and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

⁶³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 41

⁶⁴ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 93

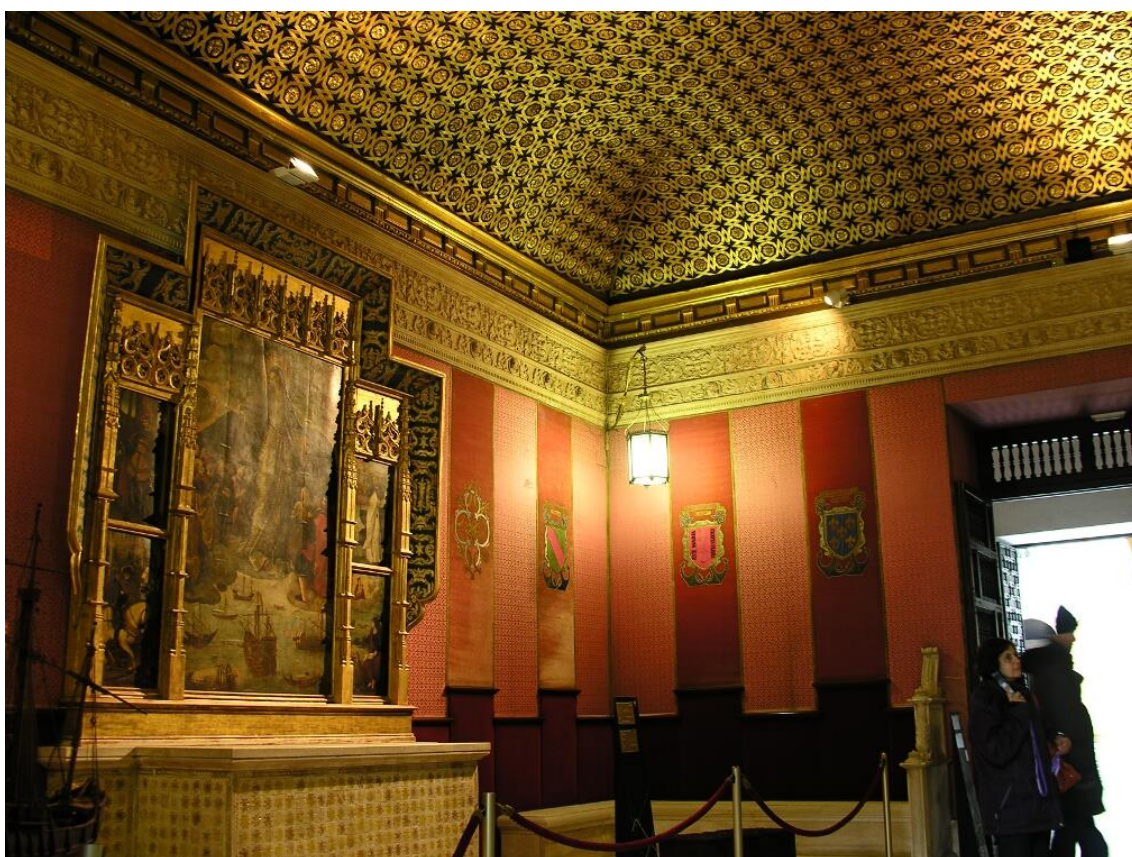
⁶⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 26

⁶⁶ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 40

⁶⁷ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 26

⁶⁸ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 46

Napravo od tohoto sálu se nachází hlavní schodiště do vyššího patra. Zdi obklopující schodiště jsou vyzdobeny ručně malovanými dlaždicemi.⁶⁹ Za Admirálským sálem navazuje Admirálská hala *Sala Capitular*. Již dominuje oltář. Dnes slouží taktéž k přijímání oficiálních hostů. Spodní část zdi je tvořena betonovou lavicí. V 16. Století zde byl nainstalován kazetový strop se vzory osmiúhelníků a hvězd. V roce 1967 prošla místnost kompletní rekonstrukcí, betonová lavice podél zdi byla opravena a zdi byly zrenovovány. Během těchto oprav byla dodána replika rámu oltáře, která byla ukradena v polovině 19. století.⁷⁰

Obrázek: Admirálská hala, Mike Murphy, *Mikemurphy.nl*

2.4 Lovecké nádvoří

Na západ od *Casa de la Contratación* leží Lovecké nádvoří *Patio de la Montería*,⁷¹ které pochází ze 14. století,⁷² kdy nebylo zcela jasné, kudy k němu vedla hlavní cesta. Podle různých studií je dokázán pouze průchod přes Lví bránu, Lví nádvoří a oblouky z dob Almohádů.⁷³

⁶⁹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 40

⁷⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 26

⁷¹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 22

⁷² ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

⁷³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 22

Samotné nádvoří je celé otevřeno do prostoru a k nebesům bez cimbuří, přesně naopak od Lvího nádvoří, se kterým má podobnou rozlohu.⁷⁴ Je rozděleno na dvě části pomocí záhonů s květinami, v té bližší paláci bylo vystavěno několik fontán.⁷⁵ Toto místo je po celém svém obvodu lemováno velmi bohatě zdobenými cihlovými oblouky a polosloupky, které jsou pravidelně rozmístěny a ukazují absolutní symetrii celého nádvoří. Nalezneme zde hlavní vchod na paláce Petra I.⁷⁶

Obrázek: Lovecké nádvoří, nalevo Palác Petra I, napravo galerie před Kontratačním úřadem, *Voyagevirtuel.net*

2.5 Horní patro paláce

Alcázar v sobě neskrývá pouze kouzlo minulosti, dnes je to jedna z atrakcí Seville, avšak jeho prostory jsou využívány dodnes královskou rodinou, zejména pak Horní královské komnaty *Cuarto de la Reina*. Celé toto horní patro pochází z poloviny 14. století, bylo postaveno jako součást Paláce Petra I. Nachází se zde místnost určená pro královské večere. Členové královské rodiny zde nocují při svém pobytu v Seville. Nalezneme zde dřevěný strop pocházející z 15. století.⁷⁷ Stropy jsou

⁷⁴ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 38

⁷⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 23

⁷⁶ MORENO, R. *The Entrance to the Alcázar of Seville in the XIVTH century: Spatial and Perceptive Analysis Through Infographic Reconstruction*, 2014, s. 199

⁷⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 52 - 53

v celých komnatách vyřezány ze dřeva, které je ručně domalováno a pozlaceno do geometrických tvarů.⁷⁸

Obrázek: Jeden ze stropů Královských komnat, *Patz.com*

Součástí těchto prostor je i Oratorium katolických králů *Oratorio de los Reyes Católicos*, kde se nachází také dřevěný strop z 15. století a oltář z roku 1504, který je velmi bohatě zdoben keramikou ve stylu Renesance.⁷⁹ Nachází se zde i ložnice Petra I., má čtvercový tvar, který byl původně rozdělen na dvě části. Zdi jsou obloženy mozaikami z malých dlaždic. Nejprepychovější součástí královských komnat je Audienční síň *Sala de Audiencias*,⁸⁰ která pochází ze 14. století.⁸¹ Zdi jsou obloženy od spodu kachličkami, u průchodů se nacházejí naaranžované oblouky podpírané mramorovými sloupy různých barev zdobené maurskými a renesančními prvky. Jsou zde vystaveny tapiserie a erby španělských admirálů. Dodnes zde také panovník přijímá své návštěvy.⁸² Strop je také dřevěný, původně vznikl v 15. století, ale na začátku dvacátého století byl zrestaurován Josém G. Oterem.

⁷⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 32

⁷⁹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 34

⁸⁰ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 64 - 54

⁸¹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 34 - 36

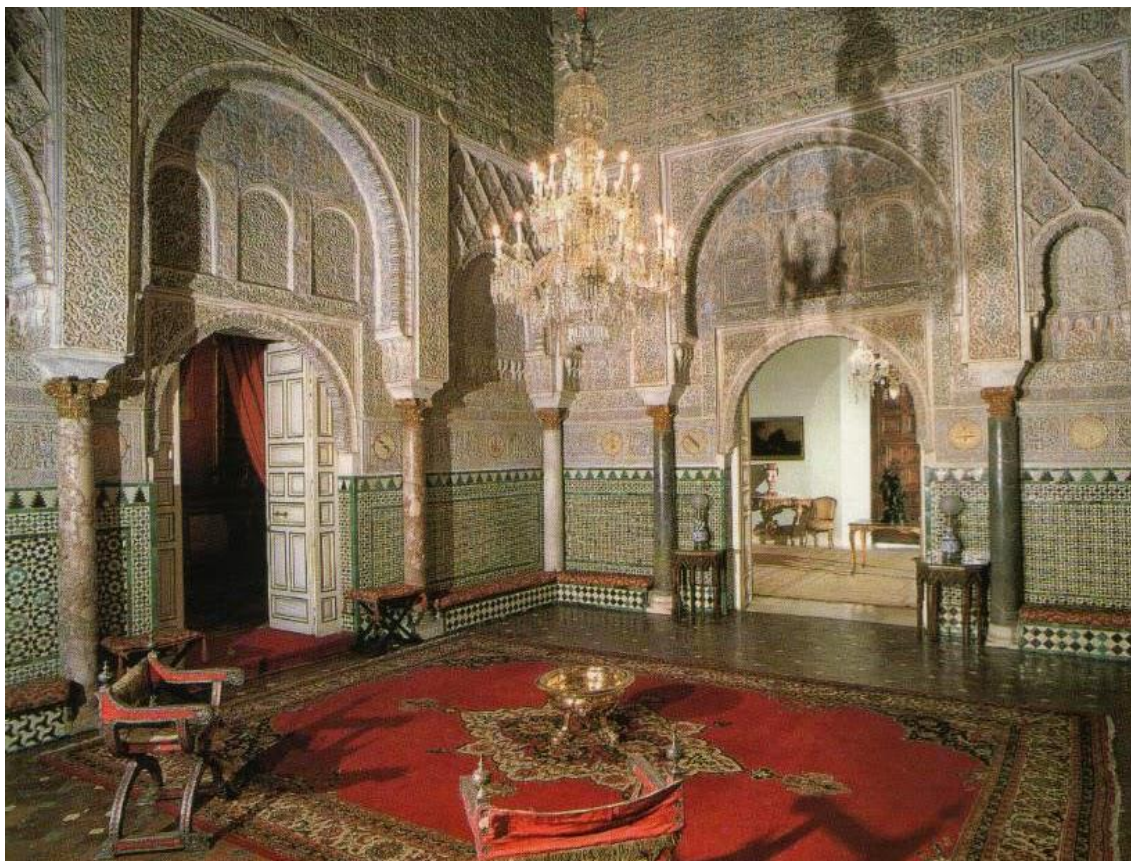
⁸² HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 46

Obrázek: Oltář v Oratoriu, Retabloceramico.net

Obrázek: Ložnice Petra I., maravillasdeespana.blogspot.com

Obrázek: Audienční síň, maravillasdeespana.blogspot.com

Po dosažení konce schodů se po pravé straně nacházejí nádvoří, která jsou označována jako pozdní. Je to kvůli jejich vzniku, který se datuje do 17. století. Původně zde byly kanceláře a kuchyně, v 18. století prošly reorganizací. Jedná se o Asistenční nádvoří *Patio del Asistente* s dvojitými galeriemi, jež je typickým příkladem Kastilského nádvoří. Nalezneme zde hladké mramorové sloupy, které podpírají galerii ve vyšší patře. Zem je pokryta hladkými betonovými dlaždicemi. Jsou zde vystaveny zbytky keramik a dlaždic, které byly objeveny při archeologických vykopávkách. Jejich datace je odhadována od patnáctého do dvacátého století. Poté následuje Nádvoří Levitů *Patio de los Levías*, jehož jméno je odvozeno od sloupoví, jež bylo inspirováno architekturou v židovské čtvrti v Seville. Uprostřed se nachází obdélníkový bazén. Jako poslední následuje Nádvoří Poetů *Patio de los Poetas*. Jeho název byl odvozen od kurátora Alcázarů, který zde trávil svůj volný čas psaním básní. Toto nádvoří má intimní a romantický nádech, tím evokuje na typicky Sevillskou domáckou architekturu.⁸³

⁸³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 37 - 39

Obrázek: Asistenční nádvoří, José L. Filpo, 4/2008, *Panoramio.com*

Obrázek: nádvoří Levitů, *Flickr.com*

Obrázek: Nádvoří Poetů, *Pinterest.com*

2.6 Palác Petra I.

Dalším důležitým panovníkem po Alfonsovi X. byl Petr I. Kastilský, který vládl ve 14. století⁸⁴ a díky němu se stal Alcázar nejvíce přepychovým sídlem té doby v celé Evropě. Mnozí tvrdí, že překonal i samotnou Alhambru, co se týče krásy a velkoleposti.⁸⁵ Rozhodl se přestavět Alcázar do Maurského slohu. Přišel s úplně novým projektem budov a nádvoří se střešou podporovou sloupy, které měly obklopovat Starý Alcázar.⁸⁶ Petr I. Kastilský začal se stavbou svého paláce *Palácio del Rey Don Pedro*, který leží na jihu nádvoří *Patio de la Montería*, mezi léty 1364⁸⁷ až 1366.⁸⁸ Udržoval velmi dobré vztahy s granadským emírem Mohamedem V., kterému poskytl útočiště při jeho vyhnání. Ten mu na oplátku poslal své nejlepší řemeslníky a architekty. Došlo ke spojení sevillských, córdobských a toledských stavitelů, společně vytvořili strhující a velkolepý palác ve španělsko – maurském slohu.⁸⁹ Na fasádu byla použita čistá islámská architektura,

⁸⁴ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

⁸⁵ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 70

⁸⁶ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

⁸⁷ BOVINGTON, R. *Spanish Impressions*, 2009, s. 71

⁸⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 40

⁸⁹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudéjar Architecture*, 2004, s. 90 srovnáno s: HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 40 - 41

jako jsou zdobené oblouky, otevřené plochy oddělené zelenými dlaždicemi, ornamentální štukatura v *sebka* stylu a převislé okapy ze dřeva, které jsou vyřezány do krápníkových kleneb. Celkově je fasáda rozdělena na tři části,⁹⁰ z nich se dochoval pouze střed. Okolní cihly jsou datovány do pozdějších století.⁹¹ Zároveň jsou cihly rozděleny na horní a dolní patro. Spodní část je tvořena galerií se čtyřmi oblouky s ozdobnými lemy, podpírané sešikmenými pilíři, které byly objeveny až v polovině 20. století při rekonstrukci zdi, ve které byly schovány. Nad touto galerií se nachází zeď podpírající druhou arkádu, složenou z několika podlouhlých a úzkých oken. Tato část byla postavena až po roce 1492, kdy byly Maurové vyhnáni z Granady. Galerie po stranách hlavní části horního patra je tvořena hlavním obloukem, který je obklopen z každé strany třemi menšími oblouky podpírané pomocí mramorových sloupů. Na fasádě můžeme vidět dekoraci *sebka*.⁹²

Obrázek: Palác Petra I., pohled z Lvího nádvoří,
sevilladailyphoto.blogspot.com

Vchod do paláce je dvojitě zatočen tak, aby zajišťoval absolutní soukromí panovníka, je zdoben arabskými a latinskými nápisy. Za ním se nachází hala, která byla využívána jako čekárna před audiencí hostů, má

⁹⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 43

⁹¹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 90

⁹² HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 43

obdélníkovitý tvar. A je rozdělena na tři části pomocí oblouků podpíraných sloupy. Zdi jsou zdobeny štukaturou s námětem květin a geometrie.⁹³ Napravo od této haly se nacházejí soukromé apartmány, nalevo pak veřejné prostory,⁹⁴ kde jsou v interiéru na sloupech je spousta nápisů. Přesně mezi prvním patrem a okny v druhém patře se nachází nápis, který kolemjdoucí upozorňuje, že hledí na „Impérium Boha“. Výše jsou znázorněny Pedrovi symboly vlády – Kastilský zámek, León a erb křesťanských rytířů. Nad okny se nalézají modré dlaždice nesoucí arabský nápis „Zde není žádný dobyvatel, ale Bůh“. Na konci tohoto paláce se nacházejí dveře, vyzdobeny kaligrafickými nápisy ve jménu Alláha.⁹⁵ Jedná se o nejnavštěvovanější část z pohledu turistů a badatelů či historiků. Naprosto uchvacující podoba byla ovlivněna muslimskými tradicemi, Almohádskými zvyky a v neposlední řadě také Córdobašským chalífátem a granadskou Alhambrou, s níž si je nápadně podobný. Nalezneme zde naprosto harmonickou syntézu muslimského a pyrenejského výtvarného umění.⁹⁶

Samým srdcem paláce je Nádvoří panen *Patio de la Doncellas*. Výstavba proběhla ve 14. století za vlády Petra I. Kastilského,⁹⁷ což bylo dokázáno z archeologických výzkumů v roce 2002.⁹⁸ Po obvodu celého nádvoří se nachází dvojité mohutné oblouky s bohatou arabskou štukaturou a dlaždicemi. V rohách, kde je potřeba větší opory jsou sloupy trojitě. Podoba s Lvím nádvořím v Alhambře je vskutku obrovská. Štukatury ve vzoru *sebka*,⁹⁹ geometrické vzory s námětem hvězd, rozsáhlé kosočtverce s nápisy, plastické omítky,¹⁰⁰ okna s kruhovou štukaturou a bohatě zdobené klenby. Zdi jsou pokryty štukaturou a dlaždicemi s barevnou glazurou. Materiál na stavbu a výzdobu byl dovezen z italské Ženevy.¹⁰¹ Původně bylo nádvoří rozděleno na čtyři stejné části¹⁰² pomocí vodních kanálů a později v 16. století bylo změněno a zpevněno mramorovou podlahou, aby odpovídalo Italským námětům. V roce 2002

⁹³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 71

⁹⁴ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

⁹⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 43

⁹⁶ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 46 srovnáno s: FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 42

⁹⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 73

⁹⁸ ALMAGRO, A. *Preserving the Architectural Heritage of Al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction*, 2007, s. 160

⁹⁹ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 92

¹⁰⁰ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

¹⁰¹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 52 - 53

¹⁰² FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 75

proběhly vykopávky a archeologické výzkumy, které dokázaly, že podlaha z roku 1583 pokryla původně islámskou zahradu z doby Pedra I., čímž bylo zjištěno, že prvním stavitelem tohoto nádvoří byl právě Pedro I, který se inspiroval u svého přítele Muhammada V. a jeho Lvího nádvoří v Alhambře. Podlaha byla při té příležitosti vyjmuta a zcela zrekonstruována. Původní maurská zahrada byla rozpuřena úzkými chodníky, v centru vede široký kanál.

Obrázek: Nádvoří panen, *Pinterest.com*

Na severním konci Nádvoří panen se nachází Komnaty Karla V. *Salón del Techo de Carlos V*, které jsou jedinečné svoji

mohutností. Počínaje podlahou s maurskými dlaždicemi, zdmi s opravdu zajímavou a přitom tak typickou štukaturou a konče stropem, ze kterého přímo číší královská majestátnost. Na zdech se nacházející i typické kachličky seskládané do ornamentálních vzorů.¹⁰³ V zadní části komnat leží ložnice, která je využívána králem jako letní noclehárna¹⁰⁴.

Obrázek: Detail zdí a stropu, Stropní místnost Karla V., Fernando S. Macías, 5/2013, historiaartesevilla.blogspot.com

Vlevo od Komnat Karla V., čili na západ od Nádvoří panen stojí velkolepý Velvyslanecký sál *Salón de Embejadores*, který byl nejvíce oblíben Petrem I.¹⁰⁵, který ho využíval jako trůnní sál a v roce 1366 provedl velmi zásadní re-modelaci zdejší výzdoby podle vzoru Velvyslaneckého sálu v Alhambře. Původně pochází až z jedenáctého století. Je postaven na půdorysu čtverce¹⁰⁶. Zdi jsou od podlahy pokryté pruhem barevných kachliček, po nich směrem nahoru následuje bohatá štukatura až ke stropu. Ve středu každé ze zdí se nachází pravoúhlá konstrukce, do níž zapadají tři půlkruhové klenby ve tvaru koňských podkov, obsahující menší pravoúhle rámování, na které navazují mramorové sloupy. Nachází se zde i řada malých a souměrně rozmístěných oken

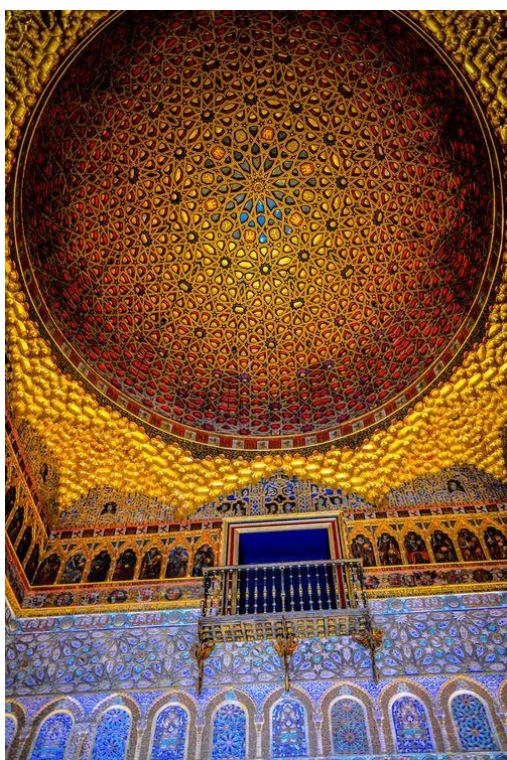
¹⁰³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 50 - 54

¹⁰⁴ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 46

¹⁰⁵ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 91

¹⁰⁶ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 58

s bohatou výzdobou v nejhořejších částech zdí.¹⁰⁷ V roce 1427¹⁰⁸ byla přistavěna dřevěná kupole¹⁰⁹ na počest Pedra I. Velice úspěšně imituje vesmír díky onomu vypouklému stropu kupole¹¹⁰, díky němuž se Velvyslaneckému sálu také někdy říká Sál rozpůleného pomeranče *Sala de la Media Naranja*¹¹¹. Kupole je odspodu lemována trojrozměrnou výzdobou malých klenbiček, též se jí říká *muqarnas*. V 16. století byl přistavěn balkón,¹¹² jehož autorem je Diego de Esquivel.¹¹³ Na velkých dřevěných dveřích jsou vytesány arabské nápisy, které prohlašují Pedra I. patronem a povyšuje ho na úroveň šlechty a velvyslance. Zároveň je na dveřích datum konce stavby 1366, i když na fasádě je vytesán rok 1402. Dveře i nápisy byly zhotoveny toledskými řemeslníky¹¹⁴. V historii se zde konalo několik svateb a pohřbů. Také zde jednali představitelé státu o tajných akcích.

Obrázek: Detail kupole, Velvyslanecký sál, *Pinterest.com*

¹⁰⁷ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 92

¹⁰⁸ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹⁰⁹ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

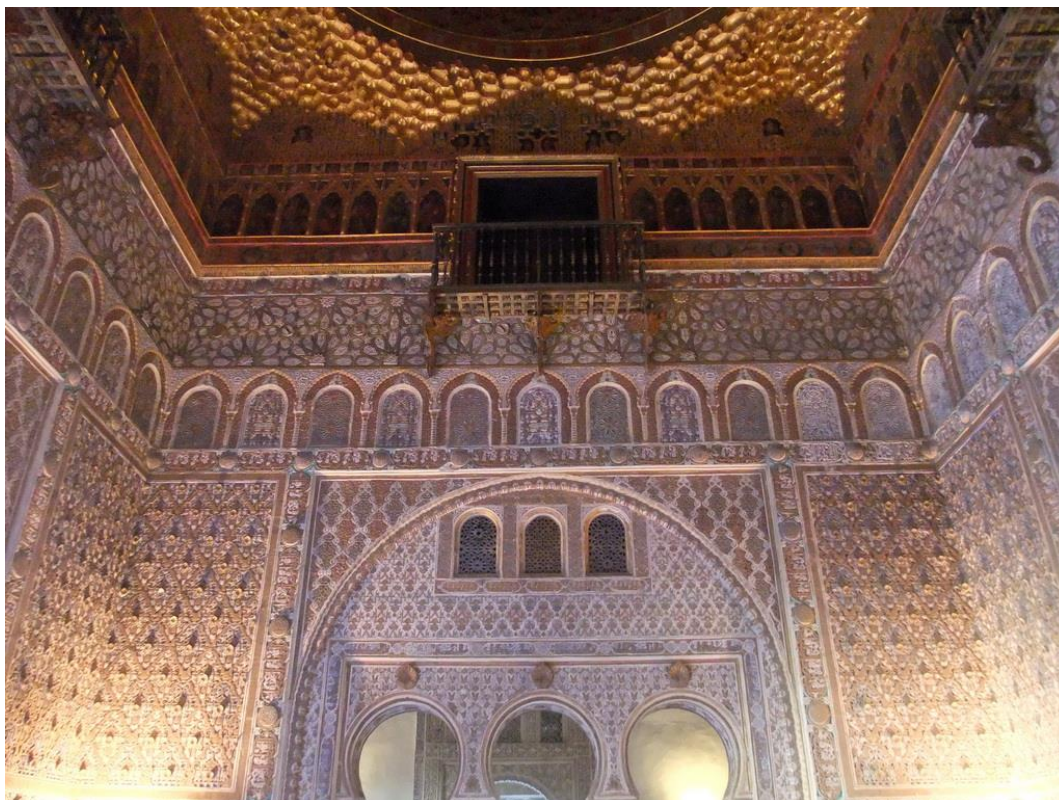
¹¹⁰ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 92

¹¹¹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹¹² HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 58

¹¹³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 62

¹¹⁴ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 90 – 91

Obrázek: Interiér Velvyslaneckého sálu, 12/2010, *Ourtravelpics.com*

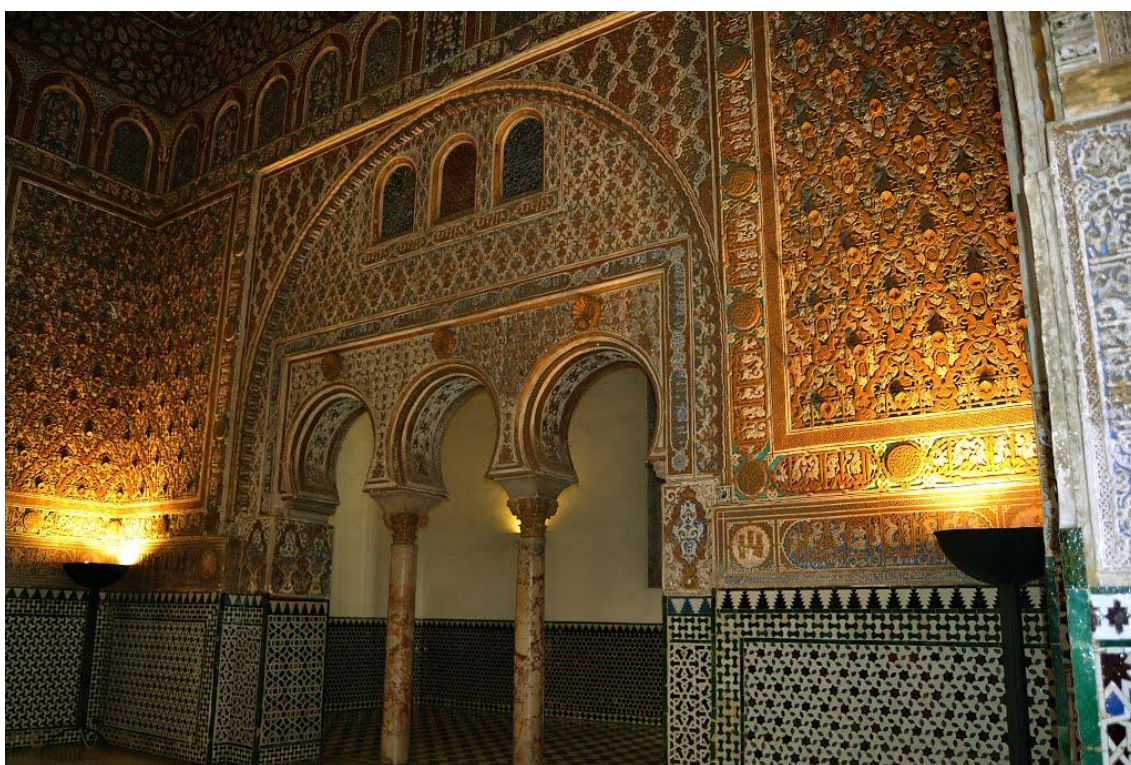
Na západní straně sálu se hrdě tyčí Paví klenba *Arco de Pavones*, která svými motivy oslavuje tyto majestátné ptáky, je to také průchod do Komnaty Filipa II. *Salón del Techo de Felipe II.*, jejich chloubou je renesanční strop,¹¹⁵ jeho autorem je Martín Infante. Později byl přemalován a pozlacen Baltazarem de Bracamontem. Již zmíněná chloubu obou těchto místností Paví klenba se skládá ze tří oblouků ve tvaru koňské podkovy, stojící na mramorových sloupech. Stáří sloupů se odhaduje na stovky let, nejpravděpodobnější období jejich vzniku se datuje do 11. století. Jejich výzdoba vznikla za vlády Pedra I., nechal klenbu vyzdobit štukaturou a dokonce i pozlatit. Celková výzdoba je tvořena maurskými, ale i křesťanskými prvky. Štukatura nad oblouky byla vytvořena dle vzoru v Persii, naopak mezi tím se objevují siluety ptáků – typicky křesťanské prvky.¹¹⁶

¹¹⁵ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹¹⁶ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 66 - 68

Obrázek: Renesanční strop, Komnaty Filipa II., 2/2014, *Micamara.es*

Obrázek: Paví klenba, *Panoramio.com*

Na západní straně Stropní místnosti Karla V. se rozprostírá Nádvoří panenek *Patio de las Munecas*.¹¹⁷ Jedná se o stejný typ nádvoří s okolními komnatami jako *Patio del León*. Na rozdíl od něj, je toto nádvoří zastřešené. Skleněná střecha pochází z 19. Století.¹¹⁸ Při pobytu krále v Alcázar, je toto nádvoří pro veřejnost zcela uzavřené a slouží pouze k soukromým účelům panovníka, který se zde může kochat nepřebornou rozmanitostí výzdoby, která je propracovaná do samého detailu. Štukatura na zdejších zdech a klenbách je z části přejata od granadských štukatérů, největší inspirace plynula právě z granadské Alhambry¹¹⁹, která je více než velkolepým dílem. Celé nádvoří je olemováno obloukovitými klenbami podpírané sloupy. Materiál na toto nádvoří byl dovezen z *Madínat az-Zahrá*. Ve srovnání s Nádvořím panen, je tohle nádvoří o poznání menší. Za to je mnohem útulnější a skromnější.¹²⁰

www.alamy.com - BB716P

Obrázek: Nádvoří panenek, *Alamy.com*

¹¹⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 79

¹¹⁸ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 92

¹¹⁹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹²⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 66

Obrázek: Střecha Nádvoří panenek, *Flickr.com*

Na severu tohoto nádvoří se rozprostírají Knížecí komnaty *Cuarto del Príncipe*,¹²¹ kde se nachází dřevěný lodní strop, který zaujme svoji velkolepostí a hlavně tématem. Jedná se v podstatě o imitaci noční oblohy plné hvězd, která vypadá vskutku zajímavě, při pohledu na použití materiálu¹²². Roku 1478 se zde narodil první syn Ferdinanda a Isabely.¹²³ Na každé stěně se nachází malý výklenek. Vrcholy zdí jsou ozdobeny maskami a svícny. Na konci této místnosti se nachází brána do Knížecí zahrady *Jardín del Príncipe*. V 19. století byly komnaty rozšířeny na přání královny Isabely.

¹²¹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 71

¹²² HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹²³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 81

Obrázek: Detail stropu Knížecích komnat, *Pinterest.com*

2.7 Gotický palác

Na opačné straně Nádvoří panen se se nachází schodiště, které vede do Komnat Karla V. *Salónes de Carlos V.*, které pochází ze 13. století, kdy je vystavěl Alfons X. v gotickém stylu. Též se jim také říká Gotický palác.¹²⁴ Komnaty své jméno získali až v pozdější době po španělském králi Karlovi I.,¹²⁵ který vládl celému Španělsku v 16. století a později se stal císařem Svaté říše římské, čímž mu byl udělen titul Karel V.¹²⁶ Všechny místnosti mají žebrovité klenutí zasazené do podpírajících pilířů. Řešili se zde státní záležitosti, byla zde i malá kaple. Dnes je zde archivní knihovna. K této části náleží i Komnata tapisérií, která byla kompletně přestavena po Lisabonském zemětřesení roku 1755.¹²⁷ Na zdejších stěnách nalezneme dvanáct tapisérií, mezi nimiž jsou různé ozdobné štukatury.

¹²⁴ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 93 - 94

¹²⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 57

¹²⁶ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 47

¹²⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 92

Obrázek: Komnata tapisérií, Anual, 11/2008, *Wikimedia.org*

Souběžně s touto místností leží Komnata hojnosti, kde se konaly veškeré bankety, večere a jednání nad sklenkami alkoholu.¹²⁸

Obrázek: Komnata hojnosti, Martes, 7/2014, *Leyendasdesevilla.blogspot.com*

¹²⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 77

2.8 Křížové nádvoří

Ve 12. století byla přistavena další část Almohády, tentokrát na východě. Rozkládá se kolem dnešního Křížové nádvoří *Patio del Crucero*, které obsahovalo zároveň i zahradu nacházející se přibližně čtyři metry pod úrovní podlahy pokojů. V dnešní době přiléhá ke Komnatám Karla V. V době svého vzniku činilo úlohu hlavního zázemí paláce, hlavně díky své velikosti, pomocí níž se zařadilo mezi ty největší v celém jižním Španělsku. Palác měl typické andaluské rozložení, nacházely se v něm dva velmi rozlehlé sály naproti sobě, kterým předcházelo sloupořadí. Na nádvoří se nacházela již zmíněná snížená zahrada. Toto uspořádání umožňovalo spojení těchto dvou objektů v jeden velký prostor. To prospívalo pocitům z pobytu návštěvníků, výhled z pokojů byl více otevřený, díky výškovému rozdílu.¹²⁹ Při pohledu ze zahrady či nádvoří byl palác schován za stromy, bazénky či skleníky.¹³⁰ O století později, v dobách kdy Sevillu ovládli křesťanští králové v roce 1248, konkrétně Alfonso X., prošla tato část velmi významnou přestavbou, jelikož se stala hlavní královskou rezidencí křesťanského panovníka. Uspořádání nádvoří z Almohádských dob zůstalo zachováno, nýbrž jedna z jeho stěn byla přestavěna do gotického slohu v druhé polovině 13. století.¹³¹ Obě haly paláce podél jižní stěny nádvoří byly přestavěny na několik menších pokojů s gotickými klenbami, aby vyhovovali vzrůstajícímu počtu žen a návštěvníků Alfonsa X. Kastilského. Byl zde umístěn i veřejný soud jižního Španělska.¹³² V podúrovňové Almohádské zahradě byly postaveny vyvýšené chodníky ve tvaru kříže tak,¹³³ aby navazovali na všechny konce nádvoří, podporu jim tvořili klenuté arkády rozdělení do čtyř částí.¹³⁴ Tenkrát gotický palác se stal terčem změn opět v 18. století, v čase Baroka,¹³⁵ po úderu Lisabonského zemětřesení. Kdy byla velmi značná část této části poničena.¹³⁶ Zahrady byly přemístěny pod podlahu, malby a štukatury na fasádách byly přeměněny do barokního slohu.¹³⁷

¹²⁹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 73

¹³⁰ ALMAGRO, A. *Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction*, 2007, s. 170

¹³¹ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

¹³² ALMAGRO, A. *Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction*, 2007, s. 170

¹³³ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 72

¹³⁴ ALMAGRO, A. *Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction*, 2007, s. 170

¹³⁵ ALMAGRO, A. et. al. *The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Research and Dissemination*, 2006, *Csic.es*

¹³⁶ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 73

¹³⁷ ALMAGRO, A. *Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction*, 2007, s. 171

Základní prvky z dob Almohádů i gotiky byly zachovány, proto se z něj stal nejpozoruhodnější palác islámského západu té doby. Stalo se tak díky kombinaci prvků z různých období. Společně s Patio del Yeso tvoří takzvaný Starý Alcázar.¹³⁸

Obrázek: Vizualice podoby Křížového nádvoří před Lisabonským zemětřesením, Rodrigo Caro, *Doaks.org*

¹³⁸ ALMAGRO, A. et. al. The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Reseach and Dissemination, 2006, *Csic.es*

Obrázek: Dnešní podoba Křížové nádvoří, *Flickr.com*

Obrázek: Dnešní podoba Křížového nádvoří, 2/2014, *Micamara.es*

2.9 Zahrady

Chloubou Alcázaru jsou nepochybně i zdejší rozlehlé zahrady, jsou tvořeny menšími propojenými zahrádkami, v některých se nalézají kašny či jezírka. V létě jsou zde pořádány různé kulturní akce jako např. koncerty a divadelní představení. Součástí zahrady je také zábavné

bludiště ze živého plotu.¹³⁹ Tyto zahrady představují typické umění španělských zahrad, jenž kombinuje více stylů dohromady. Byly tvořeny po mnohá staletí, největšími proměnami prošli během 16. století, za vlády Filipa III. a později až v 19. století byly přistavěny tzv. Nové zahrady¹⁴⁰

2.9.1 Staré zahrady

Za Gotickým palácem se nachází Zahrada nádrže *Jardín del Estanque*. Její název je odvozen z prvotního účelu této zahrady. Uprostřed se nachází poměrně rozlehlý bazén, kam byla Almohády shromažďována voda v případě, že by nastala sucha.¹⁴¹ Voda sem byla přiváděna pomocí vodního viaduktu, ze kterého se bohužel dochovaly pouze zbytky.¹⁴² Na severní straně se nachází vchod do Gotického paláce, který byl vybudován v roce 1575 společně s vysutou galerií, podpíranou mramorovými sloupy. Uprostřed bazénu se nachází bronzová fontána se sochou římského boha Mercuria. Bazén je obehnán kovovým zábradlím. Oba tyto prvky vytvořili společnými silami Diego de Pesquerta a Bartoloměj Morel.¹⁴³

Obrázek: Zahrada nádrže, Tony Page, *Travelsingposts.com*

Největší plochu starých zahrad zabírá Zahrada Alkoby *Jardín de la Alcoba*, Během nadvlády Almohádů se v těchto místech nacházela *qubba*,¹⁴⁴ ta byla ukončena jakousi kamennou oponou. *Qubba* byla středobodem tohoto rozlehlého čtvercového prostoru. O čtyři staletí

¹³⁹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 48 - 49

¹⁴⁰ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 97

¹⁴¹ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 185

¹⁴² DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 81

¹⁴³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 99

¹⁴⁴ Výraz pro stavební prvek Islámu, budova napodobující mauzoleum

později byla přestavěna na Pavilon Karla V. V úplné špici se nalézají Almohádská věž ze 12. století, která byla součástí původních hradeb města.¹⁴⁵

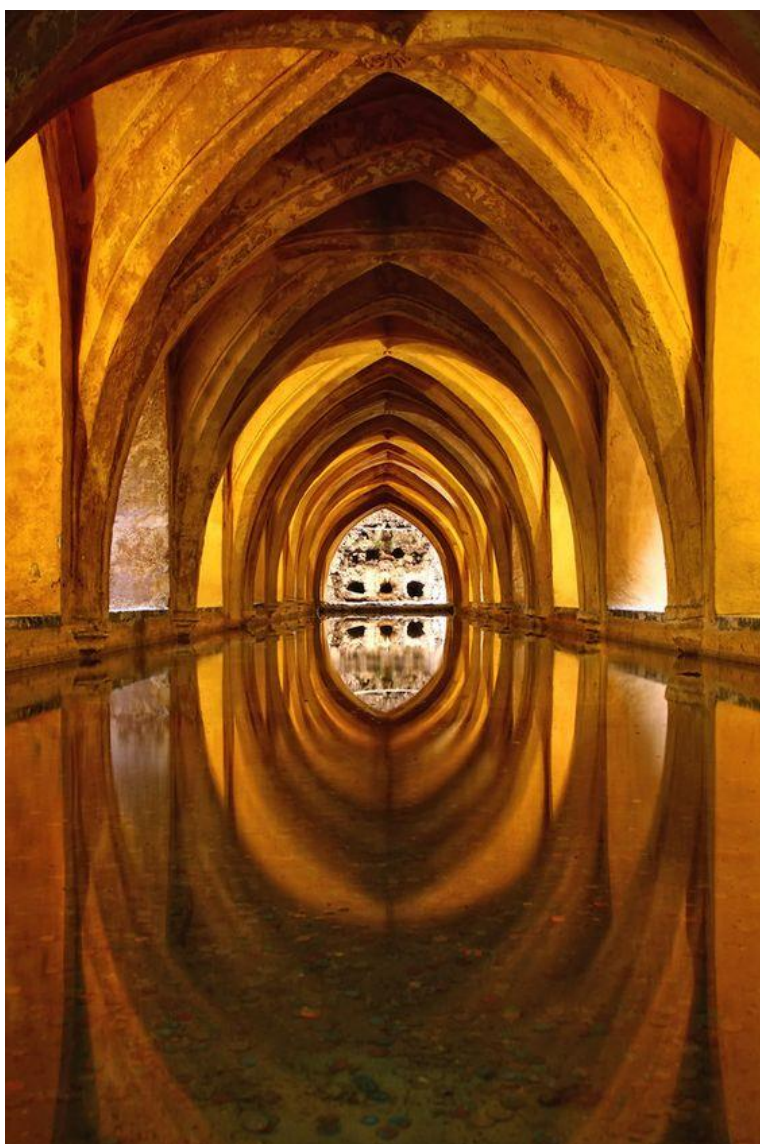
Obrázek: Pavilon Karla V., Alonso Fidalgo, *Panoramio.com*

¹⁴⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 106 - 109

Obrázek: Almohádská věž, Zahrada Alkoby, HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.;
MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 113

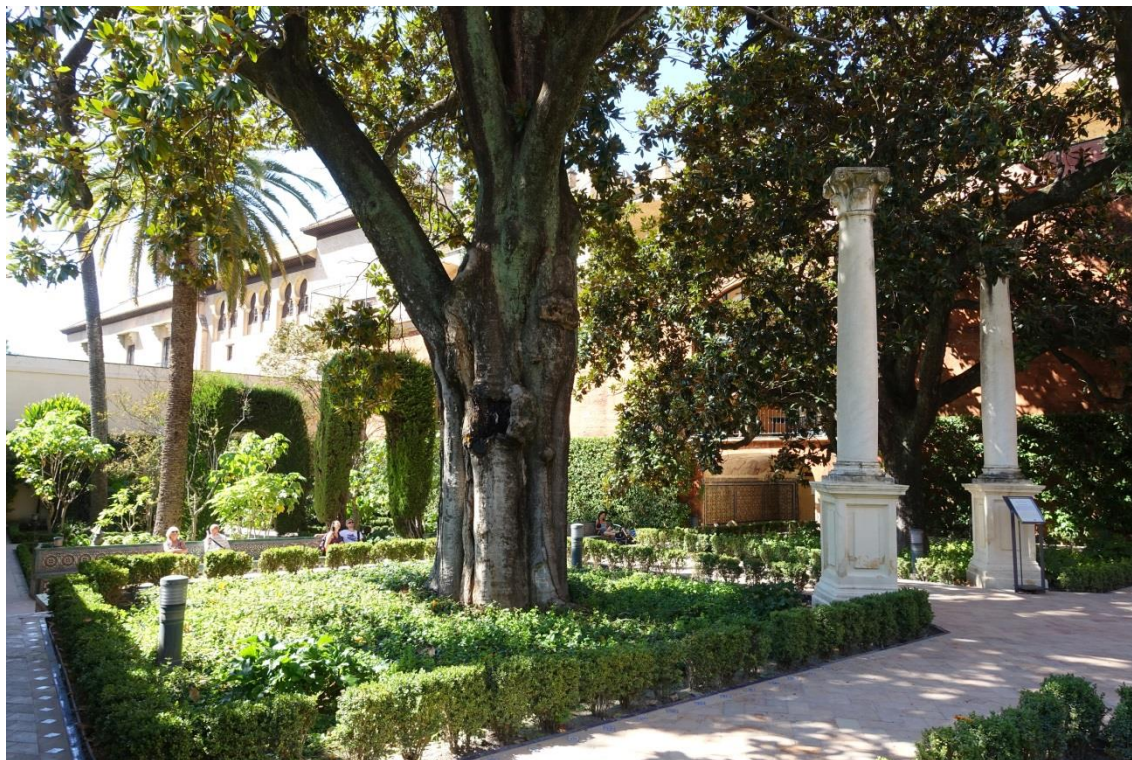
Průchod pod komnatami Karla V. tvoří Tančící zahrada *Jardín de las Danzas*, která vede do Lázní Marie Padilly *Baños de Doña María Padilla*, což je již zmíněné zastavěné spodní patro původního atria dnešního Křížového nádvoří, které bylo vytvořeno za dob Almohádské nadvlády. Na konci jejich nadvlády, v roce 1248 se Sevilly zmocnil Ferdinand VIII. z Kastílie. Po jeho smrti, o tři roky později nastoupil na trůn jeho syn, Alfonso X., Sevillu prohlásil za své hlavní město, Alcázar za své sídlo a některé části přestavěl do gotického stylu, jako například zahradu ve spodním patře původního atria dnešního Nádvoří křížů, z něhož vzniklo dnešní *Baños de Doña María Padilla*.¹⁴⁶

Obrázek: Lázně Marie Padilly, *Pinterest.com*

¹⁴⁶ RUGGLES, D. F. *The Alcazar of Seville and Mudejar Architecture*, 2004, s. 89

Samotná Tančící zahrada je rozdělena na dvě části, každá z nich má jinou úroveň. První část se nachází hned vedle schodů vedoucích ze sousední Zahrady bazénu. Vstup je olemován dvěma sloupy z bílého mramoru, na podstavcích. Na jednom ze sloupů je socha tančící Nymfy, od níž je odvozen název.¹⁴⁷ Druhá část má široký chodník s malou fontánkou uprostřed, pocházející z 16. století.¹⁴⁸

Obrázek: Tančící zahrada, Daderot, 11/2014, *Wikimedia.org*

Dále navazuje Trójská zahrada *Jardín de Troya*, kde se uprostřed nalézají fontána, pocházející z 16. století.¹⁴⁹ Další prostor je vyplňován Zahradou Galeríí *Jardín de la Galera*, nacházejí se zde čtyři záhony s květinami a keři. Nachází se zde pergola, kterou je možno projít do paláce Pedra I.¹⁵⁰ Nalezneme zde i zeď, která ji odděluje od Květinové zahrady *Jardín de las Flores*. Zeď je bohatě zdobena různými nápisy pocházející z 16. a 17. století. Uprostřed je velký oblouk, sloužící jako průchod. Pod zdí se nachází nádrž na vodu, chrlíč vody je zasazen do jeskyně. Další chrlíč nalezneme na západní straně.¹⁵¹

¹⁴⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 101 - 102

¹⁴⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 90

¹⁴⁹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 102

¹⁵⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 97

¹⁵¹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 103 srovnáno s: HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 99

Obrázek: Trójská zahrada, 11/2009, Sevilladailyphoto.blogspot.com

Obrázek: Zahrada Galerií, Flickr.com

Obrázek: Květinové zahrady, *Flickr.com*

Obrázek: Květinové zahrady – v pozadí bazén s chrličem, Anula, 9/2009, *Wikimedia.org*

Dále následuje zahrada *Jardín del Príncipe*, která byla věnována vzpomínce na prvního syna Ferdinanda a Isabelly. Tato zahrada pochází taktéž z 16. století. Nachází se zde dvouřadí oblouků, podpírané sloupy. Mezi nimi se nachází mezipatro s okny. V sedmdesátých letech minulého století prošla tato zahrada renovací.¹⁵²

Obrázek: Princova zahrada, Marie Worldof, 4/2013, *Reseguiden.se*

Největší část těchto starých zahrad hrdě zabírá Zahrada dívek či děvčat *Jardín de las Damas*. Byla založena taktéž za vlády Filipa III, na začátku dalšího století byla rozšířena do své dnešní velikosti. Architekt Vermondo Resta rozhodl, že bude mít obdélníkovitý tvar, s osmi menšími částmi podél středové osy. Vstup sem umožňuje několik bran, bylo sem dosazeno nespočet fontán a malých jezírek. Centrální fontána nese sochu Neptuna ve stylu Giovanniho. V hlavní zdi zahrady byly vybudovány čtyři jeskyně, ve kterých najdeme mytologické kresby, ale také nákresy květin či mušlí. Východní strana zahrady je uzavřena *Galerií de Grutesco*.¹⁵³

¹⁵² FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 103 - 104

¹⁵³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 105 - 107

Obrázek: Zahrada dívek, [Tripadvisor.es](https://www.tripadvisor.es)

Obrázek: Socha Neptuna,
Zahrada dívek,
[Sevilladailyphoto.com](https://www.sevilladailyphoto.com)

Na pravé straně zahrady se nachází malebná Herkulesova brána, vedoucí do Zahrady labyrintu *Jardín del Laberinto Viejo*. Další vchod je umožněn ze Zahrady květin malou brankou. Svůj název dostala tato zahrada podle labyrintu či bludiště, které se zde nachází. V polovině bludiště se dříve nacházelo jezírko, kolem umělé vyvýšeného kopce. Na jeho vrcholu stály sochy Apolla, Pegase a několika Nymf. Bludiště bylo odstraněno v roce 1910 na přání krále Alfonse XIII a jezírko bylo také upraveno. Nové bludiště bylo postaveno roku 1914.¹⁵⁴

Obrázek: Herkulesova brána, Sevillaonline.es

¹⁵⁴ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 112

Obrázek: Jezírko v Zahradě Labyrintu, Unaventanadesdemadrid.com

Obrázek: Bludiště, [Pinterest.com](https://www.pinterest.com)

Hranici mezi Starými a Novými zahradami tvoří Almohádská zeď ze 12. století. Na jejím konci stojí již zmíněná věž. Oba tyto prvky jsou pozůstatky po středověkých hradbách města. V 17. století těchto zdí využil Vermondo Resta, jež do zdi vystavěl Galerii jeskyní Galería del Grutesco. Okolní zdi nechal zvelebit. Nižší patro, s dvojitými pilastry podpírající horní patro, kde byla zbudována pozorující galerie. Výzdoba v této galerii je tvořena opravdovým kamenem s vlivem manýrismu. Nižší patro s oblouky bylo vyzdobeno mytologickými kresbami a řekou Guadalquivir. Během následujícího století byly malby opraveny a na začátku 20. století byly zcela přemalovány. Směrem na jih se galerie mírně rozšiřuje, v okolí Zahrady dívek a Zahrady Alcoby. V této části je pozorovací galerie dokonce ve dvou patrech. V tom nižším se nachází několik panelů s různými malbami a, v tom vyšším se nacházejí mramorové sloupy podpírající strop. Sloupy jsou z různých období, také zde stojí fontána, která původně nesla alegorickou sochu Slávy. Ta byla později odstraněna. Tohle byla jedna z prvních fontán, která dokázala vydávat zvuk. V těchto místech se také nachází vchod do staré Zeleninové zahrady *El Retiro*.¹⁵⁵

Obrázek: Původní Almohádská zeď – později přestavěna, [Tripadvisor.es](https://www.tripadvisor.com)

¹⁵⁵ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 87 - 90

www.alamy.com - D431Y8

Obrázek: Jeskyňní galerie, *Alamy.com*

2.9.2 Nové zahrady

Nové zahrady byly postaveny v 19. století na přání krále Ferdinanda XIII. Jejich stavbu ze začátku vedl architekt Marquess of La Vega Inclán, později ho nahradil Gómez Millán, jež je dokončil roku 1915. Zahrady byly postaveny dle klasických Sevillských zahrad, ale inspirace byla čerpána i z renesančních a anglických zahrad. Jsou rozděleny na dvě části, jedna se nachází po straně paláce při cestě k východu a druhá část se nachází naproti Starým zahradám. Na výzdobu byly použity sloupy, oblouky, glazurované dlaždice a mnoho dalšího. Bylo vysázeno také spoustu stromů a květin. Nejznámější částí je Anglická zahrada, od níž je nedaleko též Zahrada poetů, ve které se nachází rozlehlý bazén lemovaný lavičkami. Tento prostor zahrad je ohraničený moderní zdi, stejně jako byly kdysi Staré zahrady ohraničeny Almohádskou zdí.

Obrázek: Zahrada Poetů, Yourgardenpartner.wordpress.com

Cesta z Alcázaru do druhé části nových zahrad vede kolem Komnat Karla V, přímo do Čínského pavilonu, ten pochází ze začátku předminulého století. Jeho jméno je odvozeno od orientálního porcelánu a nádobí, které se používalo na večerních banketech.¹⁵⁶ Nacházejí se zde mříže z 18. století, z dob vlády krále Filipa V.¹⁵⁷ Na tento pavilon vpravo navazuje Nádvoří cisterny *Patio de la Alcubilla*, také se mu občas říká Nádvoří tenisu, jelikož se zde nachází tenisový kurt, pocházející z počátku minulého století.¹⁵⁸ Zem pokrývají čtyři záhony, oddělené cestičkami. Uprostřed se nachází mramorová fontána z přelomu 16. a 17. století. Na severní straně tohoto nádvoří se nacházejí Slunečné apartmány, odkud se vchází do části zvané *Apeadero*.¹⁵⁹ Jedná se o obrovskou halu vedoucí k východu z Alcázaru, je lemována podloubím s oblouky na dvojítech sloupech. Výzdoba sloupů a oblouků je tvořena geometrickými reliéfy. Na konci hlavní uličky je na zdi přidělán pozlacený oltář ze dřeva.¹⁶⁰ Pochází z roku 1607, kdy ji navrhl milánský architekt Vermondo Resta. Vede odsud na venkovní Nádvoří vlajek *Patio*

¹⁵⁶ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 121

¹⁵⁷ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 113 - 114

¹⁵⁸ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 121

¹⁵⁹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 114 - 115

¹⁶⁰ HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J.C. ; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 123

de Banderas.¹⁶¹ Své jméno si získalo díky neustále visícím vlajkám na tomto prostranství. Původně to byla součást Staré Alcázar, známá jako již zmíněná *Dar al-Imara*,¹⁶² což bylo dokázáno z několika archeologických výzkumů. Byly zde nalezeny různé keramické střepy. Na zdi, kde Apeadero ústí na nádvoří je po levé straně začátek ulice, která vede do židovské čtvrti. Nádvoří má tvar obdélníku, uprostřed se nachází velká fontána. Roste zde i několik stromů. Dnes je z něj veřejně přístupné místo, kde moou lidé i zaparkovat.¹⁶³

Obrázek: Nádvoří cisterny, Sevilladailyphoto.blogspot.com

¹⁶¹ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 115

¹⁶² HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*, 1999, s. 8

¹⁶³ FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*, 2005, s. 117

Obrázek: Apeadero, *Flickr.com*

Obrázek: Oltář, Apeadero, *Sevilladailyphoto.com*

Obrázek: Nádvoří vlajek, *Sevilladirecto.com*

Obrázek: Pohled na Alcázar z výšky, *Ebdecogenes.csic.es*

Celá podoba Alcázaru zdůrazňuje andaluské dějiny. Každý z vládců zde zanechal svůj podpis. Zároveň je to symbol moci a prestiže. Vše je zde velkolepé, ať už atria, zahrady či paláce. Vše dohromady vytváří jeden z nejkrásnějších a největších palácových pevností v Evropě. Své prvenství má i díky svému neustálému oficiálnímu provozu pro panovníka.¹⁶⁴

¹⁶⁴ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 93

3 Mešita

Nacházela se v samém srdci islámské Sevilly, byla postavena v druhé polovině 12. století druhým nejdůležitějším vůdcem Almohádů Abú Jakúb Yusúfem,¹⁶⁵ ihned potom, co se Sevilla stala hlavním městem Almohádské říše. Stavba započala roku 1172¹⁶⁶ pod vedením tehdy významného architekta Ahmada ben Bassa a trvala přesně čtyři léta.¹⁶⁷ Mešita se stala jednou z nejdůležitějších budov ve městě a zároveň jednou nejdůležitější mešitou v celém chalífátu¹⁶⁸. Byla vskutku velkolepá¹⁶⁹.

O dvanáct let později byl zbudován minaret na severovýchodním rohu, v pozdějších dobách byl přestavěn na zvonici a přiléhalo k ní i nádvoří pomerančovníků Patio de las Naranjas,¹⁷⁰ které se dochovalo dodnes i s jednou branou a několika pilíři¹⁷¹. Trvalo celých deset let od postavení, než v mešitě proběhlo vůbec první kázání, dělo se tak na základě neustálých bitev s katolíky a politických rozepří v chalífátu.

3.1 Exteriér

Mešita byla postavena ve tvaru obrovského obdélníku, jehož rozměry stran se pohybovaly v rozmezí sta až sto padesáti metrů¹⁷². Obrovské původní nádvoří mešity bylo lemováno oblouky, které byly podpírány sloupy. Společně vytvářely impozantní podloubí kolem celého půdorysu nádvoří¹⁷³. Hlavním stavebním materiálem se staly cihly,¹⁷⁴ které byly později omítnuty.¹⁷⁵ Exteriér mešity byl tvořen hladkými zdmi, které byly pravidelně přerušovány čtvercovými pilíři. Ty svým rozmístěním ukazovaly šířku lodě a uliček v ní. Tento prvek byl opět přejat z mešity v Córdobě.¹⁷⁶

¹⁶⁵ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 3

¹⁶⁶ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 77

¹⁶⁷ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹⁶⁸ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 77

¹⁶⁹ HAM, A. *Andalusie*, 2010, s. 40

¹⁷⁰ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹⁷¹ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

¹⁷² DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 78

¹⁷³ ALMAGRO, A. Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction, 2007, s. 170

¹⁷⁴ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 78

¹⁷⁵ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹⁷⁶ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79

3.1.1 Brána odpuštění

Hlavním vchodem do mešity byl oblouk, jež byl později předělán na bránu *Puerta del Perdón* neboli Brána odpuštění, nachází se v severní stěně Nádvoří pomerančovníků.¹⁷⁷ Brána byla ozdobena orientálními reliéfy a štukaturou, která měla za úkol všechny přicházející upozornit na důležitost a posvátnost tohoto místa. Během nadvlády katolíků prošel oblouk několika úpravami. Ta nejvýznamnější z nich proběhla mezi léty 1519 a 1520 pod vedením zkušeného řemeslníka Miguela Perrina, jehož dílem je terakotový reliéf nad branou, ukazující Ježíše Krista jak vyhání lichváře z domu božího. O pár let později byl oblouk dozdoben plastickými sádrovými zvířaty a rostlinami a v 17. století byl nad bránu dodatečně dostavěn výklenek se třemi klenutými otvory, z nichž do dvou postranních byly umístěny zvony¹⁷⁸. Bohužel do tohoto oblouku byly později vsazeny dvoukřídlé kovové dveře obložené bronzovými deskami,¹⁷⁹ v nichž jsou vytesány verše z Koránu kufickým písmem¹⁸⁰, stejně jako hlavní vchod do mešity v tuniském městě Fez.¹⁸¹ Tím zanikla původní Almohádská výzdoba, která se dochovala do dnes na vnitřním oblouku. Na tomto vchodu se nachází i typický prvek hispánského umění, a to velká klepadla, která jsou vyzdobena dvojími palmami¹⁸². Avšak tato původní vrata byla umístěna do katedrály, ihned potom co byla zhotovena a umístěna jejich replika do průchodu.¹⁸³

¹⁷⁷ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

¹⁷⁸ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹⁷⁹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79

¹⁸⁰ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

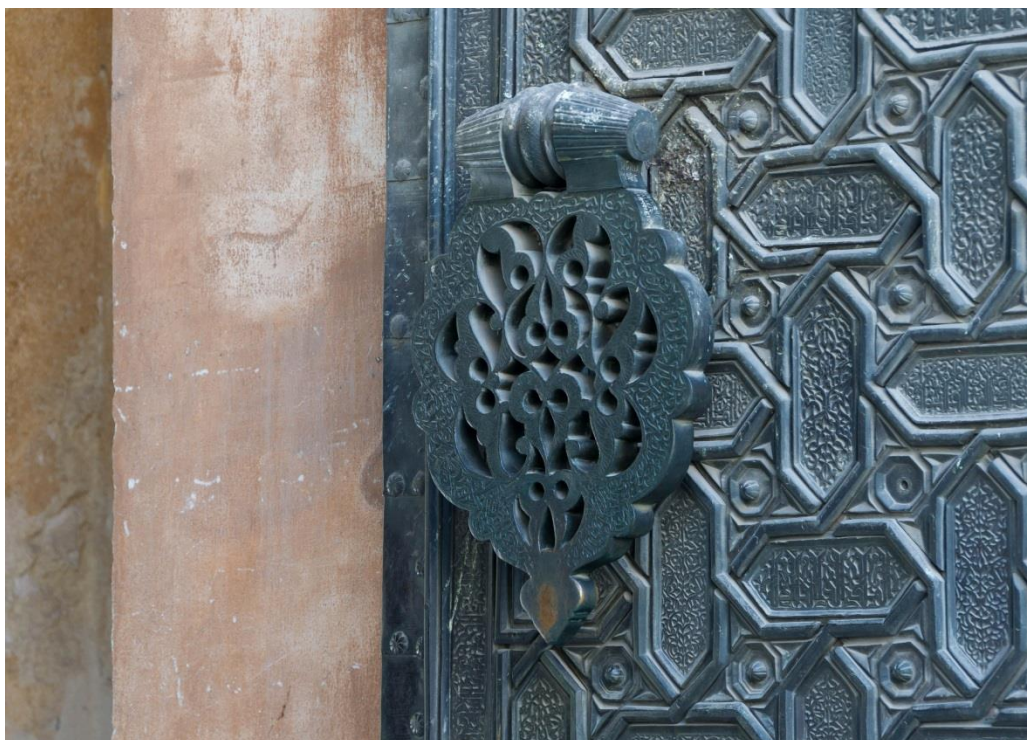
¹⁸¹ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

¹⁸² DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79

¹⁸³ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

Obrázek: Brána odpuštění, *Flickr.com*

Obrázek: Detail klepadla, Brána odpuštění, *Flickr.com*

3.1.2 Nádvoří pomerančovníků

Obrovské původní nádvoří mešity *Patio de los Naranjas* bylo lemováno oblouky ve tvaru taktéž koňských podkov, které byly podpírány sloupy. Společně vytvářely impozantní podloubí kolem celého půdorysu nádvoří.¹⁸⁴ Svoji původní podobu si zachovalo až do roku 1618, kdy bylo západní křídlo zbouráno, aby uvolnilo místo stavbě Kostela Svátosti. V rámci tohoto venkovního prostoru byly prováděny očištné rituály před vstupem do mešity. Hlavním nástrojem při umývání rukou a nohou byla muslimům fontána, ležící v samém středu nádvoří na malém stupínku. Na jejím místě dnes stojí mramorové umyvadlo pocházející až z dob Visigótského Španělska.¹⁸⁵ Svůj název si nádvoří získalo díky šedesátišesti pomerančovníkům,¹⁸⁶ které zde rostou do dnes.¹⁸⁷ Nad korunami stromů zde visí vycpaný krokodýl, kterého dostal Alfonso X. darem od egyptského sultána.¹⁸⁸

Obrázek: Nádvoří pomerančovníků, *Flickr.com*

¹⁸⁴ ALMAGRO, A. Preserving the Architectural Heritage of Al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction, 2007, s. 170

¹⁸⁵ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The cathedral of Seville*, 1999, s. 8 - 9

¹⁸⁶ BOVINGTON, R. *Spanish Impressions*, 2009, s. 70

¹⁸⁷ FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 151

¹⁸⁸ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The cathedral of Seville*, 1999, s. 15 - 16

3.2 Interiér

Hlavní modlitební prostor byl tvořen sedmnácti uličkami, které byly postaveny ve směru ze severu na jih a podpíraly je mohutné kamenné pilíře spojené mezi sebou, byly vyrobeny ze železa a měly tvar koňských podkov. Prostřední ulička byla ze všech nejširší a zároveň měla i nejvyšší strop. Obě uličky, ty nejvzdálenější od té centrální byly později rozšířeny za účelem plynulého navázání na východní a západní strany podloubí kolem Nádvoří pomerančovníků. Strop celého hlavního modlitebního prostoru byl postaven ze dřeva¹⁸⁹ a byl podpírán pilíři s lomenými oblouky. Z mešity umožňovalo vstup na nádvoří třináct širokých dveří. Na jihu, před zdí, jež určovala směr modlení k Mekce, se nacházela příčná loď s jednou kupolí na každé straně. Na mihráb upozorňovaly tři další kupole s vikýři nad ním, které byly vyzdobeny dle vzoru mešity v Córdobě.¹⁹⁰ Na zdech celého interiéru se nacházely hojně zdobené fresky a štukatury.¹⁹¹

3.3 Pokřtění a následná demolice

Roku 1248¹⁹² se Sevilly zmocnili katolíci pod vládou Ferdinanda III. Kastilského, kteří mešitu posvětili na katolický kostel. V této podobě fungovala po dobu dvou století, kdy proběhlo nespočet nákladných oprav, proto ihned v prvním roce 15. století, při vrcholu španělské *reconquisty*, bylo rozhodnuto církevními autoritami o jejím zbourání a na jejích základech vybudovali gotickou katedrálu, jejíž hlavním stavebním kamenem se stal kámen. Z historických zdrojů není úplně jasný rok, kdy byl položen základní kámen, pouze se odhaduje, že počátek stavby byl zahájen ve třicátých letech 15. století¹⁹³. Jako důvod demolice udávali stáří původní mešity a nákladnost jejích oprav. Dle jedné španělské legendy se vypráví, že při zasedání, kde bylo rozhodnuto o stržení mešity, se hlavy katolické církve dohodli zbudovat tak obrovskou katedrálu, aby si jejich potomci myslela, že jsou blázni, proto povolali nejvýznamnější stavitele, sochaře a malíře tehdejší katolické Evropy, základy však byly ponechány.¹⁹⁴ Což je patrné z několika archeologických výzkumů jejího podloží. Jediným pozůstatkem

¹⁸⁹ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The cathedral of Seville*, 1999, s. 8

¹⁹⁰ DODDS, D. J. *Al-Andalus: the art of Islamic Spain*, 1992, s. 78

¹⁹¹ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 3

¹⁹² FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 115

¹⁹³ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The cathedral of Seville*, 1999, s. 14 - 15

¹⁹⁴ BEHRINGER, CH. *Katedrály: sto architektonických klenotů západu*, 1995, s. 184

je již zmíněný přestavěný minaret, Nádvoří pomerančovníků a Brána odpuštění.¹⁹⁵

Obrázek: Katedrála Panny Marie, *Fotomusica.net*

Obrázek: Panorama katedrály, *Spain.info*

¹⁹⁵ ALMAGRO, A. Preserving the Architectural Heritage of al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction, s. 170 srovnáno s: FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 114

4 Giralda

Původně to byl Almohádský minaret, později byl katolíky přestavěn na renesanční zvonici gotické katedrály.¹⁹⁶ Jedná se o jednu z nejhojněji vyzdobenou stavbu v celém jižním Španělsku, nese prvky mnoha směrů, které se v Evropě vyskytovaly po dobu posledních deseti století, včetně orientálních fresek a štukatur z dob jejich zakladatelů.¹⁹⁷ Giralda neodmyslitelně spadá do skupiny turisty nejnavštěvovanějších památek z celého města a zároveň svým tvarem a zdobností obohacuje sevillské panorama. Její zbarvení se mění v závislosti na denním světle. Je považována za jednu z nejkrásnějších muslimských památek na celém Pyrenejském ostrově¹⁹⁸. Roku 1987 byla zanesena jakou součástí Katedrály Panny Marie na seznam světového dědictví *UNESCO*.¹⁹⁹

4.1 Almohádský minaret

Stavba minaretu započala roku 1184²⁰⁰ a trvala přesně čtrnáct let,²⁰¹ jeho podobu navrhl a následné stavební práce vedl již zmíněný architekt Velké mešity Ahmad ben Baso.²⁰² Tento člověk rozhodl o poloze věže na severozápadním rohu mešity,²⁰³ přesně mezi branami *Puerta de Oriente* a *Puerta de los Palos*, odkud vede chodba, pomocí níž se na Giraldu vystoupá.²⁰⁴ Důmyslně tak rozdělval nádvoří od hlavní modlitební síně.²⁰⁵ Což byl razantní rozdíl od jiných stavebních plánů mešit té doby, ve většině případů se minaret nacházel na severní straně stavby – např. Velká mešita v Cordóbě. Proč tak Ahmad ben Baso učinil, není zcela jasné, ale jako nejpravděpodobnější důvod připadá v úvahu podzemní voda nacházející se nedaleko mešity za severní stěnou Nádvoří pomerančovníků, odkud byla pomocí malého kanálku přivedena do mešity. Později byl kanál ucpán kamením a vápnem. Druhá nejpravděpodobnější verze je skutečnost, že v této době Nádvoří pomerančovníků ještě neexistovalo a proto minaret nemohl stát v jeho severní stěně.

V první polovině roku 1184 byl položen základní kamen, vyhloubení dostatečně hlubokého otvoru v zemi nebylo nic jednoduchého. Podle

¹⁹⁶ BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean Area*, 2010, s. 23

¹⁹⁷ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 3

¹⁹⁸ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

¹⁹⁹ Cathedral, Alcázar and Archivo de Indias in Seville, *Unesco.org*

²⁰⁰ BRENTJES, B. *Die Mauren: Der Islam in Nordafrika und Spanien*, 1989, s. 99

²⁰¹ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Ato Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

²⁰² MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²⁰³ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 3 srovnáno s: MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

²⁰⁴ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

²⁰⁵ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79 - 81

pozdějších archeologických výzkumů bylo zjištěno, že základy sahají až do hloubky dvanácti metrů pod zem a skládají se z několika druhů kamene seskládaných asi ve třech vrstvách. Kameny byly vzaty ze sousední citadely.²⁰⁶ Na základní vrstvy stavby byl přidán podstavec z pěti vrstev kamenných kvádrů, na kterých Giralda dodnes leží. Na severní a východní straně podstavce byly později umístěny pamětní tabule jednoho sevillského námořníka, který je věnoval dvěma tehdejšími obyvatelům Sevilly, jsou psány římským písmem a podle archeologických odhadů pocházejí z dob Římanů.²⁰⁷

V druhé polovině roku 1184 byl chalífa Abú Jakúb Jusúf ubodán neznámými křesťany na výpravě v sousedním Portugalsku. Jeho bezvládné a zakrvácené tělo bylo nalezeno v jeho stanu, který ležel mezi stany všech jeho poddaných. Tudíž není zcela jasné, jestli byl zabit křesťany, jak tvrdili jeho služebníci nebo mu byla vražena kudla do zad od jeho poddaných, kterým dozajista věřil. Tato situace zapříčinila pozastavení veškerých stavebních prací a to až do roku 1188,²⁰⁸ kdy v přístavu zakotvila loď Abú Jusúfa Jakúba al-Mansúra, což byl syn a zároveň i nástupce zesnulého chalífy. Spolu s sebou přivezl al – Mansúr nové stavební cihly a také svého dvorního architekta Alí de Gomara, který byl tehdy velmi vážený a žádaný díky svému vkusu. Jako jeden z mála měl cit pro venkovní jemné výzdoby, specializoval se na výzdobu ve stylu *sebka*. Až do této události byl hlavním stavebním materiálem kámen, poté byl z poloviny nahrazen hliněnými cihlami z Blízkého východu.²⁰⁹

Jako každý minaret je i tento tvořen dvěma rovnoběžnými hranoly, jeden vně druhého.²¹⁰ Prostor mezi těmito kvádry vyplňují rampy s vodorovnými úseky,²¹¹ které jsou zde místo schodů. Tyto rampy vedly až na tehdejší ochoz, odkud byli svoláváni muslimové k modlitbám, ten se nacházel na vrcholu venkovního rovnoběžného prostoru. Ve vnitřním a tedy v tom menším bylo vybudováno sedm síní, nacházejí se nad sebou v patrech. Šířka každé síně se pohybuje kolem necelých sedmi metrů. Původní výzdoba interiéru nebyla dochována.

²⁰⁶ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²⁰⁷ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 3 – 6

²⁰⁸ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²⁰⁹ BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*, 1995, s. 184

²¹⁰ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²¹¹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 80

Venkovní, čili větší kvádr je přesně 13,6 metru široký a jeho výška činila 50,51 metru,²¹² ta se ovšem skoro o jednu tolik později zvýšila. Almohádské minarety se vyznačovali tím, že jejich výška musela být třikrát až čtyřikrát vyšší, než byla jejich šíře. Důkazem je i Giralda. Spodní část exteriéru je tvořena třemi malými průzory, nad kterými byl vystavěn balkon, jehož průchod je ve tvaru koňské podkovy a z vnější strany je hojně zdoben různými ornamenty. Nad tímto balkonem se nacházejí dvě podlouhlá okna, nad jejichž vrcholem nalezneme velice hojnou štukaturu *sebka*. Vrchol spodní části je vyplněn balkonem uprostřed každé stěny, má opět bílé zábradlí a hojné zdobení kolem průzoru. Horní část exteriéru je rozdělena do tří svislých pásů ve dvou patrech, z něhož dva boční jsou vyplněny výzdobou *sebka*, kterou vizuálně v každém pruhu podpírají tři mramorové sloupy. Zbylý prostřední pruh exteriéru je tvořen dvojími, podlouhlými, úzkými a lomenými okny, jejichž dvě části jsou k sobě spojeny pomocí úzkého sloupku. Oblouky oken byly nerovné, což exteriéru na kráse nepřidalo. Proto musely být na rozkaz chalífy al-Mansúra zvenku dodělány do různých tvarů pomocí vyřezávaných cihel, na některá okna byly přidány i kachličky, které se bohužel nedochovaly. Je nutno podotknout, že okna jsou umístěna v souladu v běžící rampou pod nimi.²¹³ Některé části původní fasády včetně oken s parapety byly dochovány až do šestnáctého století, kdy přišla na řadu tzv. Reforma Hernána Ruize, avšak hlavní rysy venkovní fasády zůstaly dochovány až do dnešních dnů.²¹⁴ Nad druhým patrem horní části se nacházela vylisovaná falešná okna, nad nimiž se nacházelo cimbuří. Plnilo funkci zábradlí na terase, kterou obklopovalo. V samém středu této terasy se nacházela malá věžička.²¹⁵ Byla vyzdobena taktéž v *sebka* stylu. S touto menší věžičkou měřil minaret už něco kolem sedmdesáti-šesti metrů.²¹⁶

²¹² DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79

²¹³ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 8 - 9

²¹⁴ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79

²¹⁵ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 8 - 9

²¹⁶ IMAMUDDIN, S. *Muslim Spain 711 – 1492 A.D.*, 1981, s. 174

Obrázek: Jedna z ramp vně minaretu, Destinoinfinito.com

V roce 1195 musela být stavba z větší části hotova, téhož roku chalífa al-Mansúr zvítězil v bitvě u Alarcosu²¹⁷ nad Alfonsem VIII. Kastilským. Na oslavu vítězství svého lidu nad, podle něho ubohými, katolíky nechal na vrchol malé věžičky umístit *yamur*.²¹⁸ V této realii se však některé zdroje rozcházejí, dle některých nechal al-Mansúr na oslavu postavit i onu věžičku.²¹⁹

Toto zakončení bylo pro Almohády typické,²²⁰ včetně kamenného cimbuří.²²¹ Měly symbolizovat sílu a moc maurských impérií. Váha těchto bronzových jablek se odhaduje přibližně na necelé dvě tuny. Jejich autorem byl Arab, žijící na Sicílii Abú Alajt as-Sikeli. Pozlacení jednoho jablka stálo v té době asi tisíc zlatých dinárů. Samotný akt potahování jednotlivých jablek zlatem si nenechal ujít ani samotných chalífa

²¹⁷ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 79 - 81

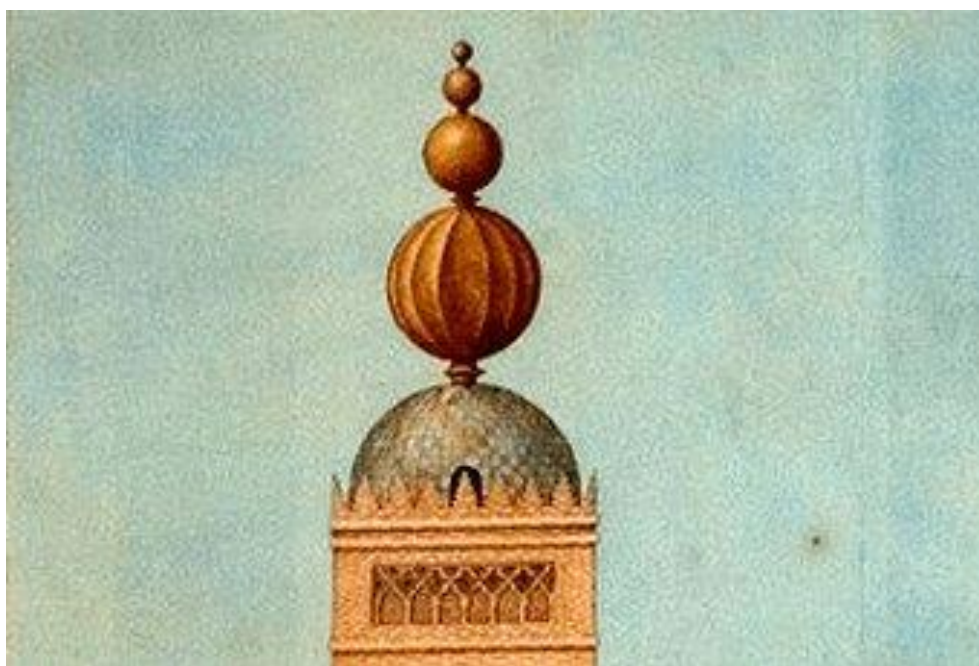
²¹⁸ Čtyři bronzová a zlatem potažená jablka s postupně ubíhajícími průměry směrem vzhůru, upevněná na železné tyči. Výraz pro Almohádské zakončení minaretů.

²¹⁹ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 5 srovnáno s: MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²²⁰ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 5 - 7

²²¹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 78

al-Mansúr a jeho nejbližší včetně sevillského pokladníka. Po několika dnech tvrnutí bylo možné jablka umístit na vrchol věžičky na horním ochozu. Jenže se vyskytl problém, všechny dveře, které vedly na vrchol, byly příliš úzké, proto musely být ty nejvyšší z nich rozšířeny. Některé historické zdroje uvádějí šíři nově upravených dveří až čtyři metry. Podle různých výzkumů byla šíře přesně tři metry. Po dokončení prací na vrcholu nebyly dveře vráceny do původní podoby, do jejich prostoru byly umístěny úzké sloupy, které tento prostor rozdělávaly na dvanáct stejně velkých částí o šířce velké mužské dlaně, což by odpovídalo asi jednadvaceti centimetrům. Výroba i s instalací jablek dle chalífova přání trvala celé tři roky, tedy až do začátku roku 1198. Oficiální slavnost dostavění proběhla 11. března, účast byla velkolepá. Nechyběl samotný chalífa, poddaní, maurové a v neposlední řadě se zúčastnili i původní obyvatelé města. Kolem minaretu se shromáždili davy lidí, aby přihlíželi stažení bílého roucha z vrcholu. Když se tak stalo, celé město propuklo v neutichající jásot.

Obrázek: *Yamur*, přibližná podoba ve 12. století, Mario Duvisón, 4/2016, Twitter.com

Tento minaret má velmi podobné prvky jako minarety v Rabatu a v Marrákeši, toto trio je známo pod názvem Tři sestry.²²²

Minaret byl obdivován lidmi z celé Evropy, zejména pak křesťany. Ti si zamilovali její pravidelnou siluetu, výzdobu interiéru i zlatá jablka tyčící se na vrcholu. Podle legendy chtěli dobýt Sevillu, aby získali onen architektonický skvost, což se jim roku 1248 pod vedením Ferdinanda III. Kastilského²²³ povedlo. Ihned po dobytí města se začalo jednat o zbourání mešity včetně minaretu, Fernando III. Kastilský řekl: „Nemůže se tak stát rukama křesťanů“.

4.2 Minaret pod nadvládou katolíků

Ihned po katolickém dobytí Sevilly prošlo celé město *reconquistou*, včetně mešity a minaretu, z nichž se po křtění staly kostel a zvonice. Věž i mešita si udržely svoji původní podobu až do 24. srpna 1356,²²⁴ což byl den Svatého Bartoloměje a zároveň černý den pro celé jižní Španělsko, jelikož brzy ráno tohoto dne udeřilo silné zemětřesení.²²⁵ Většina domů v Seville utrpěla vážné škody, těm se bohužel nevyhnul ani vrchol minaretu. Železná tyč držící zlatá jablka nápor otřesů nevydržela a zlomila se, spadla až na zem a roztříštila se na kusy. Malá věž na vrcholu minaretu byla zemětřesením natolik poničena, že musela být během následujících dnů zbourána. Od tohoto dne až do roku 1560 bylo provedeno nespočet oprav. První z nich proběhla na podnět Petra I., jež rekonstrukci zafinancoval třemi tisíci dubly. Už v roce 1400 byl minaret přestavěn do podoby zvonice, i když základní stavební a architektonické prvky minaretu byly zachovány.²²⁶ Tohoto roku byla na vrchol dostavěna menší věž a zároveň krytí zvonu a vůbec jedny z prvních věžních hodin v celém Španělsku. Díky nim věděli obyvatelé města, jaký je přesný čas. O rok později byla zvonice okorunována dvouramenným křížem s ukazatelem větru. Tuto významnou dostavbu zaštil tehdejší král Sevilly Enrique III.,²²⁷ který společně s arcibiskupem Don Gonzalem de Menou při slavnostním křtu zvonu a hodin vyšplhali na vrchol zvonice po vnější zdi, přímo před zraky přihlížejících Sevillanů. Po tomto odvážném aktu proběhl křest, který vedl onen odvážný arcibiskup de Mena. Věžní hodiny se bohužel nedochovaly celé, zbyl z nich pouze zvon, který se na svém místě nachází do dnes.

²²² FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 114

²²³ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12 - 14

²²⁴ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 12

²²⁵ FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 114

²²⁶ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 47

²²⁷ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

Z tohoto období máme zprávy o zvonici díky jejímu zobrazování na různých místech v přímo katedrále. Jedním z nich jsou malby nacházející se na chórových lavicích v hlavním kněžišti katedrály, jejich původ je odhadován na konec patnáctého století. Další se nacházejí na hlavním oltáři.

V druhé polovině 16. století začal být vrchol zvonice poněkud chudý a bez nápadu. Proto hlavy církve začaly přemýšlet o jeho obměně a lepším vzhledu. Roku 1557 si pozvali ty nejlepší španělské architekty v čele s Hernánem Ruizem.

4.3 Přestavba za Hernána Ruize

Přestavba trvala od roku 1558²²⁸ až do roku 1566.²²⁹ Tyto léta byla pro Giraldu velmi důležitá, neb se v nich formoval její majestátný vrchol skoro do dnešní podoby a to pod vlivem Renesance,²³⁰ pocházející z křesťanské Itálie. Někteří historici toto období nazývají opravným, po muslimském architektonickém neúspěchu.²³¹

Skupina architektů dlouhé týdny rozmýšlela, jakou váhu na svém vrcholu minaret unese, nemohli se dohodnout. Pak konečně poslechli onoho Hernána Ruize,²³² který se dobral k výsledku, že tento minaret unese úplně všechno. Svůj projekt představil hlavám církve 11. prosince 1557, byl schválen všemi členy rady a to dne 5. ledna 1558. Stavba začala ještě téhož roku a prvním krokem bylo již zmíněné zbourání cimbuří a části horní věže na vrcholu. Stavba nového vrcholu trvala sedm let, v roce 1565 začaly práce na výzdobě.²³³

Na původní muslimské tělo z dob nadvlády Almohádské říše na Pyrenejském poloostrově, byl přistavěn zbrusu nový vrchol o výšce třiceti-šesti metrů. Což dohromady dávalo úctyhodných 87,3 metru.²³⁴

Hernán Ruiz použil kameny a cihly, které dozdobil modrou keramickou glazurou. Byly postaveny tři části, jedna na vrcholu druhé, s postupně se zmenšujícím průměrem směrem vzhůru. Nejnižší část vrcholu tvoří zároveň ta největší, plynule navazuje na muslimské tělo. Jsou zde umístěny zvony, čtyři na každé straně. U každého zvonu se nachází vysoké okno, s obloukovitým zakončením. Vždy mezi velkým oknem

²²⁸ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 8

²²⁹ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 9

²³⁰ JAYYUSI, S. K.; MARÍN, M. *The Legacy of Muslim Spain*, 1994, s. 142

²³¹ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 81

²³² BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean area*, 2010, s. 15

²³³ RUIZ, A. *Vibrant Andalusia: The Spice of Life in Southern Spain*, 2007, s. 142

²³⁴ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 13

na každé straně a rohy budov, se nachází menší průzory s malými zvonky.

Obrázek: Vlevo – Přibližná podoba minaretu po roce 1195, Vpravo – Přibližná podoba minaretu po *reconquistě*, Uprostřed – Přibližná podoba v 16. století, *Islamic-arts.org*

vonice je domovem celkem 25 zvonů z toho je jeden na věžních hodinách.²³⁵ Všechny jsou pojmenovány po svatých. Největší zvon nese jméno po Svaté Marii a pochází z roku 1539. Nejstarší zvon pochází z věžních hodin, z dob přestaveb za vlády Enriqua III na začátku 15. století. Celková hmotnost všech zvonů se pohybuje kolem 119 tun.

Strop této části tvoří terasa Bílých lilií,²³⁶ což je i zároveň podlaha nadcházející části. Svůj název si získala díky výzdobě, která je provedena formou železných lilií.²³⁷ Tato terasa obklopuje část, která v sobě skrývá věžní hodiny pocházející z počátku patnáctého století. Tato část je ze spodu tvořena podstavcem, který navazuje na terasu Bílých lilií. Z podstavce navazuje menší věž a obloukovými průzory na každé straně, mezi nimiž se jako podpěra nacházejí cihelné dórské sloupy.²³⁸ Na vlysu vodorovného překladu začínající na východní stěně je vytesán latinský nápis TVRRIS FORTISSIMA NOMEN DOMINI, což v překladu znamená: „Lord je silná pevnost“.

Nad touto částí se nachází další věž, s menším kulatým průměrem. Nese název Tělo hvězd. Svůj název si získala díky zahnutému lemu, do tvaru hvězd, jež se našel na těle věžních hodin. Poslední třetí část tvoří Tělo kulečnickových koulí.²³⁹ Tento název vznikl odvozením od výzdoby této části, který z většiny tvoří právě koule. Tu největší nalezneme na vrcholu této části, která byla o pár let později osazena *Giraldillem* [viz. následující kapitola]. Tato část je postavena podle Korintského řádu,²⁴⁰ její vrchol zaštiťuje malá kupole, na jejím vrcholu je posazen džbán, známý pod názvem *Tinaja*. Představuje velkou kameninovou nádrž na vodu, která by měla obyvatele města zachránit při období sucha. Na tomto džbánu se hrdě tyčí již výše zmíněná socha Víry.

Celou tuto horní část zdobí padesát-dva hlav lvů, andělů, proroků a fantastických bytostí společně s osmi chrličí s dalšími lvími hlavami.

Při této velmi rozšířené rekonstrukci, byla opravena a dozdobena původní Almohádská omítka.²⁴¹ Prvotním plánem bylo sjednocení starých cihel a nového kamene. Nebylo možné staré části omítky kolem výzdoby

²³⁵ RUIZ, A. *Vibrant Andalusia: The Spice o Life in Southern Spain*, 2007, s. 142

²³⁶ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

²³⁷ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 46- 48

²³⁸ Dórský řád – nejstarší antický stavební řád, vyznačuje se svoji jednoduchostí a monumentální střízlivostí

²³⁹ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

²⁴⁰ Klasický architektonický styl starověkého Řecka. Byl též velmi oblíbený ve starověkém Římě, odkud španělští architekti pojali svoji inspiraci

²⁴¹ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 9 - 14

sebka zrestaurovat, proto byla zahlazena. Poté bylo celé tělo nabíleno vápnem s příměsí červené barvy a trochou octa, pro větší lesk. Malíř Luis de Vargas ozdobil zdi svými malbami na freskách, zobrazující Apoštoly, Evangelisty, Lékaře kostela a v neposlední řadě i sevillského Svatého patrona. Tyto malby byly zhotoveny přesně pod sekci, kde se nacházejí zvony, v otevřených prostorech s výzdobou sebka a také na balkónech na třech stranách těla. Tyto malby nebyly nikdy zrestaurovány, tudíž vlivem přírodních poryvů postupně bledly, až zcela vymizely. Výjimku tvoří jediná malba na jednom z balkónů na severní straně, kde jsou k vidění pouze siluety nějakých osob. Dále bylo tělo ozdobeno mramorovým zábradlím, jež bylo vsazeno do prostředních dvojítych oken.

Zvonice oplývala nebývalou krásou, na kterou nebyly ve Španělsku zvyklí. Nejvíce z ní byli unešení bez pochyb malíři, kteří ji pojali za střed svého umění. Jako první malbu s novým vrcholem zvládl vlámský malíř Hoefnagel v roce 1565. Zajímavé také je, že Hoefnagel zde namaloval i sochu Víry na vrcholu, ta v tomto roce ještě stále nebyla dosazena na vrcholu. Historici se domnívají, že obraz poté domaloval. Nejvíce oblíbeným tématem byla Giralda ve spojení s již zmíněnými Svatými Justou a Rufinou.²⁴² První byl namalován v roce 1555 Hernandem de Sturmiem, druhý Miguelem de Esquivelem ze začátku 17. století. V roce 1666 namaloval další obraz s touto tematikou také malíř Murillo.

²⁴² Dvě svaté sestry, velice často spojovány s Giralidou a vůbec s celou Sevillou. Jejich existence je potvrzena několika legendami. Jejich svatý den se slaví 19. července

Obrázek: Detail nově přistavěného vrcholu v 16. století, Felipe Rodriguez, *Felipe-Rodriguez.com*

4.3.1 Socha víry

Svůj název si Giralda zasloužila dle sochy na svém vrcholu.²⁴³ Říká se jí socha víry, španělsky *Giraldillo*.²⁴⁴ Znárodnuje touhu po vítězství, žena je oblečená do románského roucha, v jedné ruce drží *labarum*²⁴⁵ a ve druhé svírá palmový list.²⁴⁶ Stojí na obrovské hnědé kouli a pomocí větrné korouhvičky ukazuje směr větru.²⁴⁷ Korouhvička se dle něj otáčí podél své osy na labarumu. Socha byla zanedlouho pokřtěna na „Giralda“, což znamená česky korouhvička. Tento název zanedlouho přejala i celá zvonice, proto bylo rozhodnuto sochu nazývat Giraldillo. Od nohou až její helmě měří přesně 3,48 metru, celková výška od podstavce až k vrcholu vlajek činí 7,40 metru. Bez podstavce váží

²⁴³ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 81

²⁴⁴ BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean area*, 2010, s. 16
srovnáno s: FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, 2007, s. 114

²⁴⁵ Latinský název pro římský prapor, z dob vlády císaře Konstantina

²⁴⁶ LOWE, A.; SEYMOUR-DAVIES, H. *The Companion Guide to the South of Spain*, 2000, s. 92

²⁴⁷ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

socha 1,5 tuny, včetně podstavce je její váha skoro o 600 kilogramů vyšší. Podstavec je dutý a obsahuje jedno malé okno na severní straně, umožňující přístup k ní.

Autorem podoby sochy je Luis de Vargas,²⁴⁸ což je autor i venkovních nedochovaných maleb. Jejím opravdovým autorem, jež ji vytesal, je nejspíše Juan Bautista Vázquez a sleváčem se stal Baltazar Morel. Práce na soše započaly roku 1566,²⁴⁹ ale přes technické a lidské problémy přišel J. B. Vázquez na mizinu. Socha byla na své místo umístěna o dva roky později a měsíc poté byla pozlacena a nabarvena na modro Antónem Pérezem. Oslava dokončení proběhla v roce 1568,²⁵⁰ při té příležitosti byla umístěna pamětní tabule nad vstupní dveře, později byla přemístěna do centrálního okna severní fasády. Na pamětní tabuli je text psán latinsky, oslavuje duchaplnost autorů posledních přestaveb a svatých duší. Autorem je Canon Pacheco.

Socha musela být několikrát rekonstruována a to díky nepříznivým přírodním poryvům. V roce 1684 musela být opravena levá ruka, která byla zničena vichřicí, v témže roce byla socha i znovu pozlacena, stejně jako v roce 1751. Nejvíce významná oprava proběhla v roce 1770, praskliny na povrchu sochu byly opraveny a socha byla zevnitř vyztužena železnými tyčemi. Původní římský prapor a palmový list byly nahrazeny lehčími replikami z mědi. V roce 1885 byla nahrazena železná osa korouhvičky měděnou a. V roce 1980 bylo pár prasklin svařeno a měděné záplaty, které byly umístěny přes jiné praskliny, byly odstraněny, jelikož působily neatraktivně ke zbytku sochy. Interiér sochy byl opět vyztužen a natřen červenou oxidační barvou bránící vzniku koroze. Polyesterová replika sochy byla umístěna do katedrály, ke vchodu do jedné z kaplí.²⁵¹

²⁴⁸ BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean area*, 2010, s. 16

²⁴⁹ MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 14 – 15
srovnáno s: GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

²⁵⁰ BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean area*, 2010, s. 16

²⁵¹ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 15

Obrázek: Socha víry, Antonio Pizarro, *Diariodesevilla.com*

4.4 Opravy v pozdějších stoletích

V polovině 18. století byly zrestaurovány malby malířem Domingem Martínezem. V roce 1785 byly opět ve velmi špatném stavu. Rozhodovalo se o jejich restaurování, či jestli se nechají na pospas osudu. Bylo rozhodnuto pro druhou možnost. V roce 1751 přibyly na terase Bílých lilií 4 džbány, které byly později pozlaceny. Při již výše zmíněném zemětřesení v roce 1755 utrpěla škody i sevillská zvonice. Po této zkáze prošla rekonstrukcí pod vedením architekta Juana Nuñeze. O deset let později byla dokončena replika věžních hodin, aby nahradila ty původní. V roce 1791 byl balkón, který byl zazděný v 15. a 16. století, znovu otevřen.²⁵² V roce 1885 proběhla velmi významná rekonstrukce vrcholu i těla pod záštitou Adolfa Fernándeze Casanovy,²⁵³ jež se zasloužil o instalaci hromosvodu. Zdi interiéru byly opraveny a zkrášleny. Almohádské prvky na exteriéru byly zachovány, jelikož prvky nad výzdobou sebka a na dvojítech oknech byly při této události vynechány. V roce 1997 proběhla výměna sochy Víry za její repliku.

²⁵² MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*, 1999, s. 30

²⁵³ GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*, 1971

Originál vydržel na svém vrcholu kolem čtyř-seti let.²⁵⁴ Poslední restaurování zvonice proběhlo v roce 1980, kdy byl hromosvod z poloviny 19. století nahrazen novým, méně nápadným. Zdi exteriéru byly vyčištěny, tuny sutě a odpadu byly odvezeny z interiérových komnat uvnitř menšího kvádrů a sochy byly zpevněny.

Giralda dozajista patří k podivuhodným památkám s arabským základem, kombinace výše zmíněných stylů vyústila ve famózní stavbu. To dosvědčuje i její několikanásobné napodobování po celém světě. Jako například v New Yorku a Kansasu.²⁵⁵ Dnes je již připomínkou oné bohaté Andaluske historie a velmi vyhledávanou turistickou atrakcí.

Obrázek: Katedrála Panny Marie a Giralda, *Muchoequipaje.com*

²⁵⁴ RUIZ, A. *Vibrant Andalusia: The Spice o Life in Southern Spain*, 2007, s. 142

²⁵⁵ CASARIEGO, M. *The Giralda of Seville*, 1989, s. 13 - 15

Obrázek: Giralda, *Travelinginspain.com*

5 Zlatá věž

Zlatá věž je námořnická či strážní věž postavena na břehu řeky Guadalquivir ve 13. století,²⁵⁶ stavba započala přesně 8. března roku 1221 na rozkaz tehdejšího místodržitele Abú al-Uláho, který sloužil Almohádskému vládci Jusúfu ben Násirovi. Jednalo se o poslední léta Almohádské nadvlády. Práce byly dokončeny v prosinci roku 1222.²⁵⁷ Původně byla součástí Almohádských zdí, které čítali několik věží a dvanáct bran. Tyto obranné zdi byly postaveny společně s některými částmi Alcázaru. Zlatá věž byla postavena na samý konec těchto zdí, na břeh řeky Guadalquivir. Což je dnešní ulice Kryštofa Kolumba.²⁵⁸

Tato věž se skládá z celkem tří částí. Má tvar dvanáctiúhelníku, s vnitřním prostorem se schody, umožňující vstup na terasu na vrcholu a do další přistavěné části se třemi patry, opět tvaru dvanáctiúhelníku. Horní hrany dvou prvních částí jsou opatřeny cimbuřím. Celková výška věže od jejího úpatí v přístavu, až po samý vrchol činí 36,75 metru. Dolní část je 15,20 metru široká. Skládá se ze čtyř pater, první patro je vysoké 6 metrů a je zaslepené bez jakéhokoli přístupu. Další dvě patra slouží dnešnímu Námořnickému muzeu, třetí patro je prázdné a nese na svých bedrech terasu s horní částí. Celková výška této první části je 20,7 metru. Tloušťka zdí představuje necelé dva metry a jsou vytvořeny z bahna a hladkých cihel. V ohybech do tvaru dvanáctiúhelníku jsou vyztuženy kameninovými kvádry. Mezery jsou vyplněny směsí vápna a malty.²⁵⁹

Druhá část je užší a menší než ta první. Nachází se na vrcholu první části. Obsahuje válcovitou mezeru, kde se nachází spirálovité schodiště, po kterém se stoupá na horní terasu. Výška schodů činí 8,15 metru, prostor, v níž jsou umístěny, má také tvar dvanáctiúhelníku. A je zakončeno výklenky kolem terasy. Výzdoba je zde tvořena čistými cihlami spojené směsí vápna a malty.²⁶⁰

Roku 1755 zasáhlo Seville silné Lisabonské zemětřesení. Škody napáchalo i na Zlaté věži. Při opravných pracích roku 1760²⁶¹ byla přistavěna třetí nejmenší část s otevřeným vrcholem pro pozorování města. Má válcovitý tvar, obvod je 15,61 metru a užitná plocha činí

²⁵⁶ BOVINGTON, R. *Spanish Impressions*, 2009, s. 72

²⁵⁷ PADURA, A. B.; SEVILLA, J. B.; NAVARRO, J. G. The Golden Tower: Characterization of its Foundation and the Underlying Soil, 2006, *Sciencedirect.com*

²⁵⁸ DE MENA, J. M. *Art and History of Seville*, 1999, s. 64

²⁵⁹ Torre del Oro, *Qantara-med.org*

²⁶⁰ PADURA, A. B.; SEVILLA, J. B.; NAVARRO, J. G. The Golden Tower: Characterization of its Foundation and the Underlying Soil, 2006, *Sciencedirect.com*

²⁶¹ History of Golden Tower, *Torredeloro.org.es*

21 metrů čtverečních. Nachází se zde čtyři oválná okna, nad nimiž je zazděna římsa. Ta slouží jako opěrný systém pro kupoli se žlutými dlaždicemi na vrcholu, jež se na slunci lesknou do zlatavé barvy. Dle některých historiků právě od tohoto stavebního prvku je odvozeno její jméno. Jiní jsou toho názoru, že svůj název dostala podle žluté barvy směsi vápna a malty, která se nachází skoro celé omítce.²⁶² Omítka horní části obsahuje oblouky, které jsou zdobeny zelenými a bílými keramickými plaketami vytvářející kosočtverce.²⁶³

Tato budova zažila nespočet přírodních katastrof, jako jsou záplavy a zemětřesení. Škody způsobené zemětřesením nebyly nikdy nijak výrazné. Ovšem některá zemětřesení byla zničující. Jedno z nich Sevillu zasáhlo 5. dubna roku 1504, další již zmíněné roku 1755. Obě měla sílu sedmého stupně Mercalliho škály. Poslední velký otřes přišel 28. února roku 1969, tentokrát o síle šestého stupně. Při těchto třech událostech došlo k velkým škodám. Škody byly opravovány v následujících letech, čímž byla poškozena původní struktura věže. Pár podstatných změn bylo provedeno i bez úderu přírody. Například v polovině 18. století a v druhé polovině 18. století bylo navrhováno a jednáno o jejím zbourání. Díky odporu místních obyvatel tak nebylo učiněno. V roce 1567 utrpěly zdi pár škod, některé části cimbuří byly dokonce zničeny. Vinu za to neslo pár gaunerů, kteří zde založili požár. V roce 1809 bylo rozšířeno schodiště. Roku 1821 byly zbořeny zbytky zdí,²⁶⁴ vedoucí ke Stříbrné věži Torre de la Plata, která pochází ze stejného století a nachází se ve středu města.²⁶⁵ Roku 1899 proběhly opravné práce na venkovní fasádě. Během celého 19. s 20. století prošla věž společně s přístavem renovací. Úroveň podlahy přístavu byla zvýšena o dva metry a byly přistavěny sklady, což krásu Zlaté věže lehce poškodilo, ale zároveň se hladina řeky od té doby k věži ani nepřiblížila. V sedmdesátých letech minulého století proběhli renovace pod vedením architekta Amalia Saldaña, které mimo jiné zahrnovaly odstranění všech překážek z výhledu na Zlatou věž z druhého břehu.

Tato samostatně stojící věž byla postavena ze čtyř důvodů. Odstříhnout volný pohyb osob připlouvající po řece, chránit přístav, zajistit kontrolu projíždějících lodí a k zajištění lepšího zázemí výprav do Ameriky

²⁶² PADURA, A. B.; SEVILLA, J. B.; NAVARRO, J. G. The Golden Tower: Characterization of its Foundation and the Underlying Soil, 2006, *Sciencedirect.com*

²⁶³ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 80 - 81

²⁶⁴ PADURA, A. B.; SEVILLA, J. B.; NAVARRO, J. G. The Golden Tower: Characterization of its Foundation and the Underlying Soil, 2006, *Sciencedirect.com*

²⁶⁵ Silver Tower of Seville, *Torredeloro.org.es*

a na západ.²⁶⁶ Od roku 1936 slouží jako turistická atrakce, ukrývá v sobě Námořnické muzeum, které přerušilo provoz během Druhé světové války do roku 1944. Od té doby funguje nepřetržitě do dnes.²⁶⁷

Obrázek: Zlatá věž na břehu řeky Guadalquivir, *Spaincenter.org*

Obrázek: Zlatá věž – pohled z druhého břehu řeky, *Besttourism.com*

²⁶⁶ DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*, 1992, s. 80

²⁶⁷ History of the Golden Tower, *Torredeloro.org.es*

Obrázek: Detail vrcholu z 18. století, Lala, *Minube.com*

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala památkami, které byly postaveny v andaluském městě Sevilla za nadvlády Arabů během 8. až 15. století. Andalusie byla obývána několika národy, proto je svou rozmanitou historií velice zajímavá. V těchto staletích probíhalo na Pyrenejském poloostrově postupné arabské dobývání. Proti němu stála křesťanská *reconquista*. Těmto dvěma historickým reáliím vděčíme za dnešní podobu nejen sevillských památek. Arabové zde zanechali nepřehlédnutelný punc originality, ať už ve způsobu života či v mnou rozebírané maurské architektuře, která vznikla mísením křesťanské, židovské a islámské architektury v jednu ohromně bohatou a jedinečnou. Její vznik se datuje do 14. století, kdy zde převzali vládu křesťané a začali se stavbou honosných budov. Toužili po luxusu a vznešenosti svých staveb, avšak takovéto náměty se v jejich stavitelství nenacházely. Přesně to bylo důvodem jejich napodobením islámské architektury, do které aplikovali své prvky. Průkopníkem tohoto smíšeného stylu byl Petr I., který obdivoval mohutnost a honosné prvky islámské architektury. Podařilo se mu je sloučit se stavebními prvky tehdejších křesťanských budov.

První kapitola byla věnována velmi stručné andaluské historii a jejím vládcům. Následující kapitola se zabírala velmi významnou památkou Alcázarem v Seville a jeho stručným popisem podoby a historie. Dle mého názoru je tento architektonický skvost neprávem opomíjen nejen v českých zdrojích jako jsou knihy, studie, výzkumy či jiné publikace. V další kapitole jsem z důvodu nedostatku zdrojů popisovala stručně již neexistující mešitu, na jejímž místě byla vystavěna katedrála Panny Marie. Také zde byl vyobrazen souhrn aspektů týkající se dochovaných částí mešity – Brána odpuštění a Nádvoří pomerančovníků. Z historického pohledu je nejvýznamnějším pozůstatkem z oné mešity minaret, jež byl nejdříve pokřtěn na zvonici a posléze i po několika zemětřeseních přestavěn ke katolickému obrazu. Od šestnáctého století se nazývá *Giralda*, což v překladu znamená víra. V dnešní době nese prvky Renesance a původního Almohádského stylu. Bohužel ani tento objekt není příliš často detailně zpracováván v českých i zahraničních odborných textech. Posledním důkazem o almohádské nadvládě ve třináctém století je Zlaté věž *Torre del Oro*, která se hrdě tyčí na břehu řeky Guadalquivir ve středu města. Této věži se věnuje poslední kapitola, ve které je rozebrána její stručná historie a postupné přestavby.

Hlavním cílem práce bylo stručné zmapování historie, vývoje a dnešní podoby výše zmíněných reálií z důvodu jejich nedostatku v českém jazyce. Což je zároveň i prvotním přínosem této práce. Zajisté by bylo více než vhodné rozšířit toto téma v České Republice pomocí nejen odborné literatury, ale i formou přednášek. Ty jsou dozajista daleko atraktivnější.

Seznam použité literatury

- BEHRINGER, CH. *Katedrály: Sto Architektonických Klenotů Západu*. Praha: Grafoprint - Neubert, 1995.
- BOVINGTON, R. *Spanish Impressions*. Lulu.com, 2009.
- BRENTJES, B. *Die Mauren: der Islam in Nordafrika und Spanien*. Leipzig: Koehler & Amelang, 1989.
- BRETT, M. *Mauri: Islam na Západě*. Bratislava: Tatran, 1989.
- BUCCI, A.; MOLLO, L. *Regional Architecture in the Mediterranean Area*. Firenze: Alinea Editrice, 2010
- CASARIEGRO, M. *The Giralda of Seville*. Madrid: Datagrafic, S. A., 1989.
- DE MENA, J. M. *Art and History of Seville*. Florence: Casa Editrice Bonechi, 1999.
- DODDS, D. J. *Al-Andalus: The Art of Islamic Spain*. New York: Distributed by H.N. Abrams, 1992.
- FACAROS, D.; PAULS, M. *Granada Seville Córdoba*, London: Cadogan Guides, 2007.
- FIDALGO, A. M. *The Real Alcázar of Seville*. Spain: Tecnographic, S.L., 2002.
- GALLICHAN, W. M. *The Story of Seville*. Egypt: Library of Alexandria, 1971.
- HAM, A. *Andalusie*. Praha: Svojtka & Co., 2010. Z řady průvodců Lonely Planet.
- HERNÁNDEZ NÚÑEZ, J. C.; MORALES, A. J. *The Royal Palace of Seville*. London: Scala Publishers in association with Aldeasa S.A., 1999.
- IMAMUDDIN, S. *Muslim Spain 711-1492 A.D.* Leiden: Brill, 1981.
- JAYYUSI, S. K.; MARÍN, M. *The Legacy of Muslim Spain*. New York: E.J. Brill, 1994.
- KAUFMANN, H. *Maurové a Evropa: cesty arabské vědy a kultury*. 1. vyd. Praha: Panorama, 1982.

LOWE, A.; SEYMOUR-DAVIES, H. *The Companion Guide to the South of Spain*. Woodbridge: Comapnion Guides, 2000.

MARTÍNEZ MONTIEL, L.; MORALES, A. J. *The Cathedral of Seville*. London: Scala Publishers in Association with Aldeasa S.A., 1999.

RUIZ, A. *Vibrant Andalusia: The Spice of Life in Southern Spain*. New York: Algora Publishers, 2007.

UBIETO ARTETA, A. *Dějiny Španělska*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2007.

WATT, W. *A History of Islamic Spain*. Edinburgh: Edinburgh U. P, 1967.

ALMAGRO, A. Preserving the Architectual Heritage of Al-Andalus. From Restoration to Virtual Reconstruction. In: *Al-Masaq*. No. 2 (2007), Vol. 19, s. 155 – 175

MORENO, R. The Entrance to the Alcázar of Seville in the XIVTH Century: Spatial and Perceptive Analysis Through Infographic Reconstruction. In: *Revista de EGA*. No. 1 (2014), Vol. 23, s. 194 – 203

RUGGLES, D. F. The Alcazar od Seville and Mudejar Architecture. In: *Gesta*. No. 2 (2004), Vol. 43, s. 87 – 98

ALMAGRO, A. et. al. The Alcazar of Seville in the 14th Century. An Integrated Project of Documentation, Reseach and Dissemination. *Csic.es*, 2006, [online], citováno dne: 25.3.2016.

Dostupné z: <http://digital.csic.es/handle/10261/19817>

Cathedral, Alcázar and Archivo de Indias in Seville. *Unesco.org*, [online], citováno dne: 22.3.2016. Dostupné z: <http://whc.unesco.org/en/list/383>

History of Golden Tower, *Torredeloro.org.es*, [online], citováno dne 12.4.2016. Dostupné z: <http://www.torredeloro.org.es/History-of-the-Golden-Tower.php>

PADURA, A. B.; SEVILLA, J. B.; NAVARRO, J. G. The Golden Tower: Characterization of its Foundation and the Underlying Soil.

Scencedirect.com, [online], citováno dne 27.3.2016. Dostupné z: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0950061805003272>

Silver Tower of Seville, *Torredeloro.org.es*, [online], citováno dne 12.4.2016. Dostupné z: <http://www.torredeloro.org.es/Silver-Tower-of-Seville.php>

Torre del Oro, *Qantara-med.org*, [online], citováno dne 12.4.2016. Dostupné z: http://www.qantara-med.org/qantara4/public/show_document.php?do_id=1329&lang=en

Resumé

My bachelor thesis handles the theme of Arabic monuments in Sevilla, Andalusia, Spain. I specifically focused on buildings that were built by Arabs between the 8th and 15th century. Their features and look are very special and unique. We can see here a combination of Islamic and Christian architecture – the so-called Moorish or Mudejar architecture.

The first chapter is regarding brief history of Arabic Andalusia, like battles, sovereigns, Arabic quarring and Christian re-conquest.

The second chapter outlines the history and form of the most important monument in Sevilla – Alcázar. This architectural jewel was radically rebuilt by Pedro I. in the 14th century. The next section is about a mosque, which was destroyed by Christians in the 15th century and then, on the same place they built a brand new Cathedral of Santa Maria. The fourth chapter is regarding a minaret from the Almohad period, which was later rebuilt to the bell tower. This section reflects the original form of this tower and also describes some of the many rearrangements from the 12th century to nowadays. The last chapter shows a brief history and form of The Golden Tower. This marine tower served as a gate to the city from the river Guadalquivir.

I choose this theme, because of no interpretation in the Czech language. This city and its monuments from Arabic reign are neglected very much in the Czech literature.

The main goal of my bachelor thesis was a brief mapping of history, evolution and today's form of monuments, which were built during the Arabic reign in this region.